

Retkeilijä

SRL - 55 vuotta toimintaa Nro 1 Huhtikuu 2026

Kannen kuva Markku Tiirakari

SUOMEN RETKEILYLIITTO ry

Retkeilijöiden ja
luontoliikkujien yhteisö.

Perustettu 1971.

Kansainvälisten Luonnonystävien
(Naturfreunde Internationale, NFI)
Suomen jäsenjärjestö.

Toimisto:

Valimotie 10
00380 Helsinki
puh. 045 1369 744

toimisto@suomenretkeilyliitto.fi

www.suomenretkeilyliitto.fi

www.facebook.com/suomenretkeilyliitto/

www.instagram.com/suomenretkeilyliitto/

www.nf-int.org

Palvelemme:

ti-to klo 9–16

Järjestösihteeri:

Emilia Lehtomäki

Pankkiyhteys:

Nordea FI66 1521 3007 1194 58.

Retkeilijä-lehden toimitus:

Hannele Pöllä
puh. 040 504 8296
hannele.polla@kolumbus.fi

Jaana Hirvonen
Markku Karvonen
Marjaana Munukka

ISSN 0783-165X

Painopaikka:

PunaMusta Oy, Tampere

Lehti on luettavissa
näköislehtenä myös nettisivuilla
www.suomenretkeilyliitto.fi

Puheenjohtajan palsta

Yhteistyöllä eteenpäin

Retkeilyliiton ensimmäisen laajan jäsenkyselyn tulokset on nyt käyty läpi liitossa, ja myös jäsenyhdistykset ovat saaneet omat tuloksensa pohdittavaksi. Teidän jäsenten tyytyväisyys on korkealla tasolla – ja siitä saamme olla aidosti iloisia. Lämmin kiitos sinulle, jos vastasit kyselyyn.

Saimme kyselystä paljon tarpeellista tietoa jäsenten toiveista. Erityisen arvokkaita olivat lukuisat ideat ja kehitysehdotukset – ne kertovat, että haluatte aidosti kehittää toimintaa ja varmistaa sen jatkuvuuden. Nyt on tärkeää saada jäsenten osaaminen mahdollisimman laajasti käyttöön. Jos sinulla on jokin taito, jota voisit tuoda mukaan, kerro siitä rohkeasti vaikkapa yhdistyksesi kevät- tai syyskokouksessa. Osaaminen voi liittyä esimerkiksi retkien tai kursien vetämiseen, somesisältöihin ja viestintään, käytännön järjestelyihin tai hallinnollisiin tehtäviin.

Kyselyn tulosten pohjalta yhdistykset voivat rakentaa jo syksyn retkiohjelman niin, että kevyet lähiluontoretket ja matalan kynnyksen tapaamiset ovat rinnakkain haastavampien retkien kanssa – jotta jokainen löytää itselleen sopivan tason. Retkiä voi järjestää myös yhteistyössä muiden yhdistysten kanssa: osallistujamäärä kasvaa samalla vaivalla ja tarjonta monipuolistuu.

Kun suunnittelemme tulevaa, nuoret, perheet ja työikäiset on hyvä ottaa mukaan. Ehkä retkikalenteriin voisi lisätä muutaman koko perheen retken ja miettiä samalla, millainen toiminta kiinnostaisi yhdistyksemme nuoria aikuisia.

Samalla kun iloitsemme aktiivisuudesta, tunnistamme myös tutun haasteen. Jos jatkamme täysin

samaan malliin, jäsenistön ikääntyminen ja talkoolaisien väheneminen heikentävät ajan mittaan elinvoimaamme. Siksi tarvitsemme lisävoimaa: uusia jäseniä ja nykyisten jäsenten panosta, silloin kun se itse kullekin sopii.

Optimistina uskon, että voimme yhdessä turvata jatkuvuuden. Yhdistykset tekevät päätökset omista kehittämistoimistaan – ulkopuolelta ei tietenkään voida sanella, mitä pitäisi tehdä. Apua on kuitenkin aina saatavilla: liitto tukee yhdistyksiä ja yhdistykset voivat tukea toisiaan. Kaikkein tärkeintä on, että pidämme muutostenkin keskellä kiinni vahvuksistamme: yhteisöllisyydestä ja yhdessä tekemisestä. Ja samalla kun kehitämme toimintaa, meillä on lupa olla tyytyväisiä siihen, että kyselyn perusteella jäsenet osallistuvat aktiivisesti ja suosittelevat jäsenyyttä muillekin. Kiitos, että olet mukana – hyvä me kaikki!

Hannele Pöllä
puheenjohtaja

Kiinteistötoimikunnan kuulumisia

Kohta tarvitaan taas talkootyötä, jotta kämppämme pysyvät hyvässä kunnossa ja käytettävyyttä jopa paranee. Mukaan mahtuu vielä, joten tutkipa kalenteria ja ilmoitustaudu ajoissa.

Ukonjoen talkoot ovat 22.–24.5.2026. Pienellä porukalla pyritään jo ennakkoon vaihtamaan päärakennuksen viemäriputki ja rakentamaan katos kompostoreille ja tuhka-astialle. Pinoetaan polttopuut, siivotaan kämpät ja sauna, siistitään pihamaa, puhdistetaan kaivo, tyhjennetään huussit ja kompostori.

Ukonjoelle ilmoittautumiset: Harri Lemmetyinen 044 3721240 tai sähköpostilla hubstrauber@gmail.com 15.5.2026 mennessä

Lapin kämppien talkoot ovat 5.–14.6.2026. Työlistalla on mm.

pitkospuuhoiman aloitus, Kelson aurinkopaneelien asennus, Korsun kaivon katoksen rakentaminen, kaasupullojen siirtäminen ulos, Rihma 2:n oikaisu ja tervaus ja Rihman kaivopumpun huolto.

Lapin talkoisiin ilmoittautumiset: toimisto@suomenretkeilyliitto.fi, Seppo Vähätaini 0400 231 594 tai Pauli Komonen 0400 350515, 15.5.2026 mennessä.

Kaikilla kämpillä hoidetaan puuhuoltoa, tarkastetaan palohälyttimet ja siistitään paikkoja. Ukonjoella uusitaan patjansuojukset ja tyynyt, ja Rihmakuruun hankitaan uudet tyynyt.

Töiden suunnittelu, muonituksen ja majoitusten vuoksi on tärkeä ilmoittautua etukäteen. Ruokailujen järjestämiseksi muista ilmoittaa kuinka monta päivää

voit olla talkoilemassa. Talkoolaisille tarjotaan aamiainen, lämmin ateria, pientä iltapalaa ja päiväkahvit/teet joka päivä. Valitettavasti emme voi järjestellä erikoisruokavaloita. Omia eväitäkin voi ottaa mukaan omien mieltymystensä mukaisesti.

Seppo Vähätaini

Yksi meistä SRL:ssa

Tarja
Karjalainen
Järvenpään retkeilijät ry

10

kysymystä Tarjalle

1. Miten päädyit jäseneksi?

Alkujaan olin muutamalla retkellä ystävän mukana ulkopuolisena, mutta sitten huomattuani, että kiva porukka ja mukavaa retkeilyä, niin liityin jäseneksi. Se oli hyvä päätös. Liittymisvuosi taisi olla 2017, jolloin oltiin syysvaelluksella Kemihaarassa ja osa porukasta kävi Korvatunturillakin. Vaelluksella kahden konkarin kanssa sain paljon vinkkejä ja oppia. Ensimmäisiä kokemuksia oli myös akkojen rämpiminen Tammelassa, jolloin vietin ensimmäisen telttayöni talviolosuhteissa.

Päädyin sitten myös hallituksen jäseneksi ja sihteeriä, joten olen nähnyt yhdistyksen toimintaa eri puolilta.

2. Millaisista retkistä pidät eniten?

Pidän hiukan pidemmistä, ehkä haasteellisistakin retkistä, silloin tällöin. Mieluisia ovat syysretket, jolloin liikutaan pohjoisessa koko viikko teltojen ja rinkkojen kanssa. Yhden yön retket lähempänä ovat tosi mukavia myös.

3. Millaisin varustein olet liikkeellä?

Ensimmäiset kaksi vuotta vuokrasin putkirinkkaa, kunnes sitten ostin oman anatomisen rinkan. Puhallettava makuualusta tieten-

Tarja Montenergossa, jonne yhdistys teki matkan 2022.

kin on ollut alusta saakka. Sen jälkeen, kun keveämmät vaelluskengät eräällä reissulla päästivät vetä sisään, hankin kunnolliset, nahkaiset vaelluskengät, joita voi rasvata. Viimeisin hankintani on pieni, kevyt telta.

Varusteisiin saisi rahaa kuluun vaikka kuinka paljon varsinkin, jos haluaa keventää rinkan painoa merkittävästi. Ja jos retkeilisi enemmän, niin kulumisenkin takia pitäisi tehdä hankintoja.

4. Mikä on ollut tähän asti paras retkesi?

Minulle ensimmäinen pidempi vaellus Kemihaarassa on jäänyt mieleen. Sekä vaellus Norjan, Roglin seutuvilta Kilpisjärvelle. Mutta kaikki ovat olleet hyviä.

5. Miten treenaat vaelluksille?

Kyllähän jotkut valmistautuvat vaellusviikkoon esimerkiksi kan-

tamalla kävelylenkeillä selkäreppussa kiviä tai kahvakuulaa. Minä luotan omaan peruskuntoon. Nyt kyllä täytyy hieman käydä pyöräilemässä ennen Saarenmaan pyöräretkelle lähtöä.

6. Jääkö aikaa muille harrastuksille?

Kyllä jää, sillä toinen harrastuksistani on kutominen, mitä sitten iltaisin teen. Ja tietysti koiran kanssa lenkkeilyä, joka päivä. Olen vielä työelämässä ja pääsen runsaan vuoden päästä eläkkeelle. Sitten on paremmin aikaa toteuttaa retkihaaveita.

7. Millaisesta retkestä haaveilet?

Haaveissa on aina vuoristot, sillä maisemat esimerkiksi Itävallassa ja Pohjois-Norjassa hivelevät mieltä. Pitkät nousut siellä saattavat olla jo nykyään liian haasteellisia. Suomen Lapissa on aina kaunista ja siellä on

mieluisia vaeltajia. Lapissa ja vuoristoissa varmaan viehättää avaruus, laajat näkymät. Kevon kanjonille kun vielä ehtisi.

8. Mikä on retkellä kivointa, mikä ikävintä?

Kivointa on aina päivän päätteeksi pystyttävä leiriä, ja nauttia olostu, ruuasta ja jutustelusta retkikaverien kanssa. Illalla muistellaan entisiä retkiä, pidetään yhteinen iltajumppa – kerran meillä oli kevyet olympialaisetkin. On kiva, jos porukassa on mukana joku ideoija ja innostaja.

Minulle on tullut pikkuhiljaa rutiinia pakkaamiseen eikä tärkeitä tavaroita ole päässyt unohtumaan. Joka reissulla kyllä naurattaa tavaroiden jatkuva penkominen rinkasta. Pengottavia taskuja on paljon eikä millään tahdo muistaa, että missä taskussa mikäkin tavara on.

Ikävintä on vesisade. Vaikka olisi hyvät varusteetkin, niin liukkailta kivillä ja juurakoilla on hankala harppoa. Viime vuonna muistaakseni Aakenus-tuntureilla satoi monena päivänä, mutta onneksi kaksi sateisinta yötä voitiin nukkua kodassa. Norjassa taas yhtenä yönä oli satanut lunta ja aamulla oli ankeaa ryhtyä vedenkeittoon. Kaunistaa kyllä oli!

9. Jos olisit lintu, mikä lintu olisit?

Ehkäpä se kuukkeli, Lapin lintu.

10. Mikä on elämänohjeesi tai mottosi?

Elämänohjeita en osaa antaa. Mottoni tai lausahdukseni usein on, että ”Eikun menoksi!”.

Suomen Retkeilyliiton kämppien hinnat (jäsenille)

Varkhanmukka

	Hinta / vk	Hinta / vrk
Suaskumpu (korsu) (5–6 hengelle)	350 €	50 €
Kelokämpä (12 hengelle)	500 €	80 €
Tiira-kämpä (6 hengelle)	280 €	42 €
Liiteri-kämpä (4 hengelle)	170 €	15 € petipaikka

Rihmakuru

	Hinta / vk	Hinta / vrk
Rihma-1 (4 + 2 hengelle)	335 €	55 €
Rihma-2 (4 + 2 hengelle)	335 €	55 €
Rihma-3 (4 + 2 hengelle)	335 €	55 €
Jalasmökki (2 + 2 hengelle)	225 €	15 € petipaikka
Lämmitystolppa henkilöautolle		6 €
Lämmitystolppa asuntoautolle		15 €

Ukonjoki

	Hinta / vk	Hinta / vrk
Koko talo	750 €	140 €
Koko alue (sisältäen Einarin)	900 €	180 €
Huone	Hinta / vk	Hinta / vrk
Pitkäjärvi (10 hengelle)	450 €	70 €
Teräväpää (4 hengelle)	170 €	26 €
Tohli (4 hengelle)	170 €	26 €
Piilo (2 hengelle)	100 €	15 € petipaikka
Einari-maja (5 hengelle)	250 €	40 €
Käkkälö		
4 hengelle		
Kesäaikaan 1.6.–30.9.	170 €	26 €

Lätäskurkkion majalle ei anneta varauksia kesälle 2023–2027.

Jokaisenoikeudet – selvä pyy vai tulkintojen tiheikkö?

Millainen olisi Suomi ilman jokaisenoikeuksia? Luonnossa saisi liikkua vain siellä missä se olisi erikseen sallittua, eikä marjaan ja sienen olisi juurikaan asiaa. Jokaisenoikeudet turvaavat jokaiselle maassa oleskelevälle mahdollisuuden liikkua luonnossa siitä riippumatta, kuka alueen omistaa tai kuka sitä hallitsee. Eikä vain liikkua, vaan esimerkiksi kerätä luonnon antimia, tilapäisesti leiriytyä ja kalastaa. Oikeuksista nauttimiseen ei tarvita lupaa eikä tästä tarvitse maksaa. Tämä ei kuitenkaan oikeutta aiheuttamaan haittaa tai häiriötä maanomistajalle, maankäytölle, luonnolle tai muille ihmisille.

Perinteinen jokaisenoikeus perustuu perustuslailla turvattuun liikkumisen vapauteen, lisäksi oikeuksia säätelevät useat varsinaiset lait, kuten rikos-, luonnonsuojelu-, järjestys-, maastoliikenne-, vesiliikenne-, vesi- ja kalastuslaki. Jokaisenoikeuksia on mahdollista rajoittaa, mutta rajoituksen tulee perustua johonkin lakiin.

Vanha kyltti kieltää ihan oikeutetusti tulenteon, mutta tällä alueella leiriytymistä ei voi kieltää eikä kieltoa tarvitse noudattaa.

Jokaisenoikeudet suojelualueilla

Tavallinen rajoitus koskee vaikkapa niin sanottuun erityiseen käyt-

töön otettuja alueita, joilla liikkuminen voidaan kieltää esimerkiksi turvallisuuden vuoksi. Todennäköisesti retkeilijä törmää rajoitukseen kansallispuistoissa ja luonnonsuojelualueilla. Yleensä **kansallispuistoissa** ovat voimassa lähes jokaisenoikeudet, mutta niitä on aina tarkennettu puiston järjestyssäännöllä. Miten kansallispuistoissa saa yöpyä, pyöräillä tai ratsastaa, on joskus puistokohtaista. Pääosin leiriytyä saa vain siihen osoitetuilla alueilla, pyöräillä taas määrättyillä reiteillä. Hyötysieniä ja marjoja voi poimia, muttei kerätä muuten kasveja. Onkiminen ja pilkkiminen ovat sallittuja, lukuun ottamatta kieltoalueita.

Luonnonsuojelualueilla leiriytymistä voidaan rajoittaa tai kieltää kokonaan. Kasvien ja kasvosien kerääminen sekä hyönteisten pyydystäminen on pääsääntöisesti luvanvaraista. Rajoitukset löytyvät alueen rauhoitusmääräyksistä tai järjestyssäännöistä. Jos rajoituksista ei ole kerrottu opastauluissa tai merkittynä karttoihin, tietojen löytäminen voi olla hankalaa. Luontoon.fi -palvelussa esitellyt retki-kohteiden yhteydestä löytyvät näille säädetty ohjeet ja säännöt. Eläviä tai kuolleita puita ei saa vahingoittaa yleensääkään, eikä niistä saa ottaa oksia, juuria, tuohia, kuoria,

lehtiä, kukintoja, pihkaa tai muita puun osia ilman maanomistajan lupaa.

Soidensuojelualueilla jokaisenoikeuksia ei yleensä ole rajoitettu. Liikkuminen ja leiriytyminen on vapaata, samoin sienestys, marjastus ja kasvien kerääminen. Joillakin alueilla on lintujen pesimäaikaisia rajoitusosia. Pienillä suojelualueilla, kuten vanhojen metsien ja lehtojen suojelualueilla, on leiriytyminen kielletty. Muuten on liikkuminen vapaata. Tiukimmin suojeltuja ovat luonnonpuistot, joissa liikkuminen on sallittua vain erityisluvalla, poikkeuksena ne luonnonpuistot, joiden läpi kulkee retkeilyreitti.

Leiriytyminen ei saa aiheuttaa haittaa tai häiriötä

Leiriytyminen on sallittua siellä missä liikkuminenkin. Leiriytymisen tulee kuitenkin olla tilapäistä, sopiva tulkinta on paikasta riippuen 1–2 vuorokautta, eikä leiriytyminen saa aiheuttaa vähäistä suurempaa haittaa. Veneessä tai autossa yöpymisen voidaan rinnastaa leiriytymiseen. Leiriytyjän teltta tai vastaava kuuluu hänen kotirauhansa piiriin, eikä maanomistaja saa niitä omin lupineen poistaa. Avotulen tekemiseen tarvitaan ai-

Tiivistelmä oikeuksista on jokaiselle retkeilijälle tuttu, eli jokaisenoikeudella saa:

- Liikkua lihasvoimin luonnossa, kuten metsissä, luonnonniityillä ja vesistöissä.
- Ratsastaa maastoa vahingoittamatta.
- Oleskella ja yöpyä tilapäisesti alueella, jolla liikkuminenkin on sallittua.
- Poimia luonnonmarjoja, sieniä ja rauhoittamattomia kasveja.
- Onkia ja pilkkiä, sekä veneillä, uida ja kulkea jäällä.

Jokaisenoikeudella taas ei saa:

- Tehdä avotulta toisen maalle.
- Häiritä kotirauhaa esimerkiksi leiriytymällä liian lähelle asumuksia tai meluamalla.
- Roskata ympäristöä.
- Vahingoittaa kasvia puita, tai ottaa kuivunutta tai kaatunutta puuta tai jäkälää.
- Ajaa moottoriajoneuvolla maastossa.
- Kulkea pihamailla, istutuksilla tai viljelyksessä olevilla pelloilla.
- Häiritä lintujen pesiä tai poikasia, eikä muutenkaan häiritä eläimiä.
- Haitata maanomistajan maankäyttöä.
- Kalastaa ja metsästää ilman asianmukaisia lupia.
- Päästää koiraa yleiselle uimarannalle, lasten leikkipaikalle tai hoidetulle ladulle.
- Pitää koiraa kytkemättömänä taajama-alueella, kuntopolulla tai toisen alueella. Koirat on pidettävä muutenkin kytkettynä 1.3.–19.8. välisenä aikana.

na maanomistajan lupa. Risukeittimet ja maapohjalla olevat retkigrillit katsotaan avotuleksi, sen sijaan retkikeitintä saa käyttää omalla vastuulla.

Maastoliikennelaki kieltää maastossa ajon moottoriajoneuvolla, mutta sallii pysäköinnin ja yöpymisen autossa tien välittömässä läheisyydessä, jollei siitä aiheudu alueen omistajalle tai haltijalle kohtuuton haittaa. Yleisellä levähdyspaikalla saa yöpyä ja viipyä, mutta pysäköintialueen käyttö yöpymiseen ei ole jokaisenoikeutta. Asuntovaunussa ja ajoneuvossa saa yöpyä paikoissa, joissa niiden pysäköiminen kyseisenä aikana on sallittua. Yksityistiellä saa kulkea jokaisenoikeudella kävellen ja pyöräillen, eikä tätä voida rajoittaa. Sen sijaan tien omistaja saa kieltää moottoriajoneuvoliikenteen.

Rakennelmien, kuten penkkien, tulentekopaikkojen, laavujen ja lintutornien käyttö ei perustu jokaisenoikeuteen, ja niiden omistaja voi määrätä niiden käytöstä. Omistaja voi asettaa käytölle erilaisia rajoituksia, esimerkiksi kyltein, ja niiden käytöstä voidaan periä maksu. Virkistys- ja luonnonsuojelualueilla sijaitsevat rakennelmat, kuten keittokatokset, nuotiopaikat, laavut ja käymälät ovat kaikkien käytössä, jos ne on osoitettu yleiseen käyttöön.

Vesillä pätee yleiskäyttöoikeus

Vesilain yleiskäyttöoikeus mahdollistaa vesistöjen yleisen virkistyskäytön, kuten veneilyn ja uimasa käynnin. Vesillä liikkumisesta ei

saa kuitenkaan aiheutua tarpeetonta haittaa tai häiriötä. Kotirauhaa ei saa häiritä myöskään vesiltä esimerkiksi metelöimällä tai tarkkailemalla. Käytännössä vesillä olisi pysyttävä sellaisella etäisyydellä rannasta, että piha-alueella tai laiturilla oleskelevat voivat esimerkiksi keskustella, sauna ja uida rauhassa, tarkkoja metrimääriä ei ole. Väylillä tapahtuvaa liikennettä ei saa tarpeettomasti häiritä.

Vesillä liikkuja voi nousta maihin ja käyttää rantoja lepoon ja virkistäytymiseen siellä missä liikkuminen on muutenkin sallittua. Myös yksityiseen saareen voi nousta, jos se ei kuulu kokonaisuudessaan kotirauhan suojaamaan piha-alueeseen. Piha-alueeseen kuuluvaan laituriin ei saa kiinnittyä. Missä kalastaminen ei ole kiellettyä, jokaisenoikeudella voi onkia, pilkkiä sekä harrastaa viehekalastusta yhdellä vavalla ja vieheellä. Koiraa saa uittaa vesistössä jokaisenoikeudella, mutta yleiselle uimarannalle ei saa viedä koiraa.

Tulkintoja kaipaavalle on verkossa tarjolla erinomainen opas, Ympäristöministeriön vuoden 2012 kirja ”Jokamiehenoikeudet ja toimiminen toisen alueella – Lainsäädäntöä ja hyviä käytäntöjä”. Se käy laajasti läpi mitä erilaisimpia tilanteita, joissa jokaisenoikeuksien rajoja tulkitaan ja koetellaan.

Kuva ja teksti:
Markku Karvonen

Lähteet: Teos Jokamiehenoikeudet ja toimiminen toisen alueella sekä ymparisto.fi

Retkeilijöitä Kuusamon livaaralla.

Retkeilytietovisa

Ympyröi oikea vastaus: KYLLÄ / EI

Saako Suomessa liikkua luonnossa jalan ilman lupaa?
KYLLÄ / EI

Saako marjoja ja sieniä kerätä omaan käyttöön?
KYLLÄ / EI

Saako luonnossa yöpyä tilapäisesti teltassa?
KYLLÄ / EI

Saako liikkua myös merkitsemättömillä reiteillä?
KYLLÄ / EI

Saako luonnossa kulkea ilman virallisia polkuja?
KYLLÄ / EI

Saako Ilmatieteen laitoksen metsäpalovaroituksen aikana tehdä avotulta myös merkityllä tulipaikalla?
KYLLÄ / EI

Voiko luonnonvesi sisältää Giardia-loisia, vaikka se olisi kirkasta ja virtaavaa?
KYLLÄ / EI

Kannattaako Lapissa ottaa vettä tunturipurosta ja juoda se suoraan ilman käsittelyä?
KYLLÄ / EI

Voiko yksi kipinä riittää sytyttämään maastopalon kuivissa olosuhteissa?
KYLLÄ / EI

Saako kansallispuistossa liikkua kaikilla alueilla ilman rajoituksia?
KYLLÄ / EI

Saako kansallispuistossa yöpyä vapaasti missä tahansa alueella?
KYLLÄ / EI

Saako kansallispuistossa tehdä nuotion vain merkityillä tulipaikoilla tai erikseen luvallisilla paikoilla?
KYLLÄ / EI

Voiko kansallispuistossa olla alueita, joihin liikkuminen on kokonaan kielletty luonnonsuojelun takia?
KYLLÄ / EI

Saako kansallispuistossa poimia kasveja, sieniä ja marjoja vapaasti ilman rajoituksia?
KYLLÄ / EI

Voiko kompassi näyttää selvästi väärään suuntaan magneettisten häiriöiden takia?
KYLLÄ / EI

Voiko GPS-paikannus epäonnistua kokonaan tiheässä metsässä tai rotkoissa?
KYLLÄ / EI

Voiko suunnistusvirhe kasvaa useiden kilometrien harhaksi pitkällä vaelluksella?
KYLLÄ / EI

Saako elävää puuta käyttää nuotion polttoaineena, jos se on osittain kuivunut?
KYLLÄ / EI

Saako jokaisenoikeuksien nojalla kulkea toisen pihan läpi oikoreittinä?
KYLLÄ / EI

Onko mahdollista, että sää, maasto ja varusteet yhdessä muuttavat turvallisenkin retken vaaralliseksi?
KYLLÄ / EI

Oikeat vastaukset takakannen sisäpuolella.

Talvivaellus Kilpisjärvellä

Rovaniemen Retkeilijät järjesti kevättalvella 2025 retken Kilpisjärven seudulle. Olimme käyneet pari vuotta aiemmin siellä kesällä. Ihastuimme paikkaan ja niin-pä tuumasta toimeen ja uutta reissua suunnittelemaan keväthangille. Kohteeksi valittiin Termisjärvi, mikä on 15 km:n päässä Kilpisjärveltä. Reissuun varattiin neljä vuorokautta.

Koska oli kevät, niin kätevin muoto liikkua retkeilijällä oli tietysti sukset eli sivakat, kuten täällä päin sanotaan. Suurimmalla osalla retkeilijöistä oli ahkio perässä varusteita varten. Muutamalla oli rinkka selässä. Turvallisuuden kannalta yksi henkilö, matkan johtaja oli moottorikelkalla liikkeellä. Jos tapahtuisi uupumista tai sairastumista matkalla, niin silloin kelkkakyyti olisi tarpeen. Hän kuljetti myös suuren talviasuttavan teltan ja lämmittimen. Suurin osa retkeilijöistä majoittui varaustuvassa.

Matkaan lähti 11 reipasta retkeilijää. Osa heistä oli ensimmäistä kertaa tällaisella vaelluksella, joten ennen reissua käytiin tärkeitä asioita läpi hiihtomatikalle. Kuten ahkion valjaiden ja rinkan hihnojen säätäminen kullekin sopivaksi. Ohjeistettiin myös oikeaa pukeutumista, aurinkosuojien käyttöä, riittävää juoman ja eväiden varaamista, lepojen tärkeyttä ja kavereiden auttamista ongelmatilanteissa.

Koska Termisjärvelle ei mene latua, niin kuljimme kelkkareittiä pitkin. Harmiksemme se oli aika muhkurainen. Reitin alussa oli noin 7 km:n nousu. Alussa nousu oli niin jyrkkä, että suksilla oli vaikea kulkea, kun ahkio oli perässä. Kaikki kuitenkin selvisivät ensimmäisestä vastamäestä pikkuhiljaa edeten ja useita taukoja pitäen. Hymyjäkin nähtiin raskaan nousun jäädessä taakse. Oli kerrassaan voittajafilis ja ansaitusti poseerauksen paikka.

Puolivälissä matkaa saavuimme tunturien keskelle upean lämpimän auringon paisteessa. Ympäristö ja seutu oli henkeäsalpaavan kaunis. Eräs retkeläinen totesi, että ”onko tämä nyt se taivas”. Myös muut olivat häkellyneitä ympärillä olevasta kauneudesta ja sanoivat olevansa samaa mieltä. Pidimme siinä pitkän tauon yhdessä maisemista ja auringonlämmöstä nauttien. Otimme taas runsaasti valokuvia.

Matka ei ollut kilometreissä hiihtäjille pitkä, mutta ahkioiden kanssa kelkkareittiä pitkin matkaan kului kuitenkin noin seitsemän tuntia. Aurinko paistoi ja myötätuuli helpotti hieman menoä. Termisjärven mökki näkyi jo kaukaa pienenä pisteenä. Jotenkin matkan pituus sinne hämärtyi.

Tuntui, että mökkiä ei saavuteta ollenkaan. Ehkä se johtui siitä, että kaikki olivat jo niin väsyneitä ja nälkäkin taisi kurnia. Vihdoin saavuttiin perille ja siellähän meille oli yllätys! Matkan johtaja oli valmistanut meille poronkärityksen ja keittänyt puikulapotut sekä jälk-

käriksi oli lättykahavit. Sehän sai retkeilijöiden kasvot loistamaan. Voiko parempaa yllätystä olla keskellä ei mitään!

Ruokailun jälkeen jokainen valitsi itselleen makuupaikan. Voi kuinka mukavaa oli pötkähtää pitkin pituuttaan lavitsalle ja nostaa väsyneet jalat kohti kattoa. Ja mikä parasta, vatsat olivat täynnä herkullista ruokaa. Levon jälkeen oli teltan paikan valinta ja pystytys lämmityslaitteineen sekä makuupaikkojen laittaminen kuntoon. Siellä oli paikat neljälle rohkealle pakkasta pelkäämättömälle, hrrr.

Saunahan se olisi kruunannut päivän, mutta sitä ei ole siellä. Niinpä nautimme kauniista aurinkoisesta illasta istumalla pilkkijakkaroilla ringissä teltan edessä ja pohdimme päivän kulkua tietysti paksut toppatakit päällä. Kaikki meni matkalla hyvin. Mitään haavereita ei sattunut, ainoastaan väsyneitä jalkoja ja selkiä jomotti päivän vaelluksen jälkeen.

Seuraava aamu valkeni kovan tuulen ja vaakasuoraan tuiskuttavan lumen voimalla. Mutta koska me lappilaiset olemme lähteneet reissuun myös kalastus mielessä, niin kalallehan lähetään kelissä

kuin kelissä. Ei muuta kuin tami-
neet niskaan ja kalavehkeet kun-
toon ja kohti järven selkää rautua
narraamaan. Kala ei kuitenkaan ol-
lut syönnillä, joten päätettiin jatkaa
kalastusta illemmalla. Huono on-
ni jatkui myös illalla, mutta koke-
musta tuli yllin kyllin. Vaikka ka-
la-ateria ei onnistunut tälle päiväl-
le, niin nälissään ei tarvinnut olla.
Jokainen oli varannut monenlaista
ruokaa ja herkkua, joten niitä nau-
tittiin yhdessä.

Alun perin oli suunnitelmissa
käydä pilkkimässä naapurijärvellä.
Lumimyräkkä ei kuitenkaan laan-
tunut koko päivänä. Kulku naapu-
rijärvelle oli kurun kautta. Se olisi

ollut vaarallista, koska oli suuri lu-
mivyöryvaara runsaan tuiskuttavan
lumisateen vuoksi. Niinpä ilta kul-
lui tuvassa mukavasti seurustelles-
sa ja pelejä pelatessa. Seudulla oli
majoittuneena myös muita vaelta-
jia, osa autiotuvassa ja osa teltoissa.
Juteltiin heidän kanssaan kaikesta
retkeilyyn liittyvästä. Saatiin hyviä
vinkejäkin.

Seuraava päivä valkeni aurinkoi-
sena. Sivakat jalkaan ja ahkiot pe-
rään ja matka kohti Kilpisjärveä al-
koi. Osa porukasta jatkoi vielä reis-
sua Saarijärven autiotuvalle. Kel-
kalla liikkeellä ollut retken johtaja
ei antanut periksi huonolle kalaon-
nelle ja oli aamutuimaan poiken-

nut vielä edellispäivän avannoille.
Hän kertoi meille myöhemmin, et-
tä oli napannut yhden valtavan sii-
an. No sen koosta ei ole todisteita,
vaikka kuvaa pyydettiin. Kalavaleet
niinpä niin...

Reissu oli kaikin puolin onnis-
tunut, vaikka kalaonni ei suosin-
nutkaan. Saatiin kuitenkin naut-
tia Kilpisjärven seudun kauniista
valkoisista maisemista. Kuinka
puhdas ja neitseellinen luon-
to onkaan. Näimme matkalla
myös liitovarjoilla lentäviä reis-
saajia. Kuinka vapauttavaa oli-
sikaan tuollaisella liidellä pitkin
poikin tunturien laaksoja. Olisi-
ko seuraavalla reissullamme meil-

läkin... noh ei nyt sentään hullu-
tella liikaa. Nuoruus ja hulluus on
jo kaukana...

Kaipuu seudulle kuitenkin jäi,
joten tänä keväänä jatkuu seik-
kailumme samoilla seuduilla. Ro-
vaniemen Retkeilijät järjestää ret-
ken Pitsusjärvelle huhtikuun alus-
sa. Pitsusjärvi sijaitsee noin 45 ki-
lometrin päässä Kilpisjärveltä Hal-
tin suuntaan. Siellä narrataan sitten
niitä isoja rautuja, mitkä katkaisi-
vat siimat pari vuotta sitten erään
retkeilijän pilkistä.

Teksti ja kuvat:
Riitta Karila ja
Taina Hannula

Retkeilyä Bad Gasteinin ympäristössä

Viime elokuussa matkustin Itävaltaan, Salzburgin alueella sijaitsevaan Bad Gasteiniin, joka on tunnettu erityisesti laskettelurinteistään talviaikaan. Mahtavat Alpit tarjoavat kuitenkin myös kesällä mahdollisuuden patikointiin hiihtohissejä hyödyntäen.

Jos viipyy alueella muutamia päiviä, kannattaa hankkia Almorama Card, jolla voi käyttää monipuolisesti laakson useita erisuuntaisia hiihtohissejä, ja tällöin pääsee helposti alueen laajalle patikointirei-

tistölle. Joinain päivinä koko his-siverkosto toimii samanaikaisesti ja pidemmälläkin olevat reitit ovat saavutettavissa. Iltaisin vuorilla hil-jenee, sillä hissit eivät enää liiku.

Maltillisen matkailun arvojen mukaisesti Salzburgin alueella yö-pyvät saavat majoittajan kautta käyttöönsä Gastein Cardin, jolla julkinen liikenne koko alueella on maksuton ja tarjoaa esimerkiksi kylpylöihin alemmat hinnat.

Suomen Retkeilyliitto kuuluu Kansainvälisten Luonnonystävien

kattojärjestöön, jolla on Euroopassa kattava verkosto NFI-majoja. Ne tarjoavat edullista, ekologista ja luonnonläheistä majoitusta ja ruokailupalveluita. Bad Hofgasteinista lähtevä Schloßalmin hiihtohissi vie noin kilometrin päähän Hofgasteinerhaus-majasta upeisiin vuoristomaisemiin. Jäsenille NFI:n majojen hinnat ovat edullisemmat.

Bad Gastein on täynnä hulppeita rakennuksia menneiltä ajoilta. Jos hyvin sattuu, voi osua paikalle il-

maiseen konserttiin, joka järjestetään keisarillisessa vanhassa hotellissa. Luksuksena alueella on lämpimiä lähteitä ja useita kylpylöitä, joissa rentoutua patikoinnin päälle. Elokuun alku on alueella välisesonkia, jolloin kaikkialla on rauhallista. Lähinnä pohjoismaisia turisteja tulee vastaan ja poluilla saa taitvaltaa omissa rauhassa. Monin paikoin hinnatkin ovat sesonkia edullisemmat.

Teksti ja kuvat: **Emilia Lehtomäki**

Runojalka vipatti Mukkulassa – Samoojat sanailivat syysluonnon syleilyssä

Salpausselän Samoojat suuntasivat marraskuisena lauantaina 6.11. sanataiteelliselle retkelle Mukkulan Kartanon historiallisille maille ja sen kupeessa sijaitsevalle Ritamäen rauhoittavalle luonnonsuojelualueelle.

Kartanon pihapiiriin juuret ulottuvat 1400-luvulle asti: puisto ja sen iäkkäät tammet loivat pohjan runoaiheille, onhan alue ollut tunnettu kansainvälisistä kirjailijakouksistaan. Ritämäki on Lahdessa ainutlaatuinen, monipuolinen, jylhä lehtoalue, jossa viihtyvät monet uhanalaiset kasvi- ja eläinlajit.

Päivän tavoitteena ei ollut kilometrien nieleminen, vaan pysähtyminen hetkeen ja runojen kuunteleminen. Retkeläiset ammensivat ins-

piraatiota ympäröivästä hiljaisuudesta, puiden paljaista oksista, kahisevista vaahteranlehdistä, taskulamppujen tuikkeesta hämärtyvässä metsässä, Vesijärven rantamaisemista. Moni löysikin oman sisäisen runoilijansa eväiden äärellä. Retki osoitti, että luonto on paras mahdollinen työpaika: riimi löytyy askleen rytmistä ja kielikuva määttään väristä.

Samoojien runotuotoksista saatiin myöhemmin nauttia pikkujoulussa. Tulokoon se näin ollen todistetuksi, että retki oli virkistävä yhdistelmä liikuntaa aistit avoimina sekä luovuutta – todellista mielen ja kehon huoltoa marraskuun pimeyden keskellä.

Teksti: **Tuula Hauhia**

Kiitos Syksy ystäväni

*Kiitos hämystä puiden alla, jossa voin viipyä ajatuksitta,
kiitos pimeyden lempeästä rauhasta, joka hellii sydäntäni.
Kiitos tuulesta poskipäillä, joka hyväilee kasvojeni uurteita.
Kiitos tihkusateesta, joka kostuttaa kuivuneita silmiäni.
Kiitos kylmenevistä päivistä, jolloin voin peittää harvenevat
hapseni katseilta.*

*Kiitos vesinorosta teillä ja poluilla, joissa saan kahlata saappaineni.
Kiitos myrskystä, joka ravistaa sieluani.
Kiitos auringon pilkahduksesta, joka herättää unelmani.
Kiitos kuutamon kajosta, joka houkuttaa tuntemattomaan.
Kiitos, että hävitit pois kesän kukkasen, ilon ja surun,
tehden tilaa uusille, eteeni tuleville.
Kiitos syksy ystäväni.*

Runo: **Hilkka Liljeroos**

INNOSTAAKO IITTI?

Nokipannukahvinkeiton MM-kilpailut 23.5.2026 Iitissä, maatilatorin pihaluodeella.

KIINNOSTAANKO RIIHIMÄKI?

Erämessut 5.-7.6.2026

Suomen Metsästysmuseum: Eräretkeilyn edelläkävijät. Retkeilyvälineiden muutos 1960-luvulta nykypäivään -näyttely.

Joutsenen tehtaannymymälä: vastuullista untuvaa esimerkiksi taukotakeissa. Suomen Lasimuseo: pysyvä näyttely sekä mm. Markku Piri, Henriikka Pöllänen, Timo Sarpaneva ja Muranon lasi.

Pidetään huolta luonnon linnuista

Kevät alkaa taas iloksemme tänäkin vuonna näyttää vahvoja merkkejä tulostaan. Valo antaa voimaa karistaa talven lumet ja pimeyden harteiltamme. Kevään merkit tietävät sitä, että muuttolinnut alkavat saapua, ja asumuksia/kesämökkejä tarvitaan kesän ajaksi. Huolehtiminen linnunpönttöjen riittävydestä ja siisteydestä on ollut jo vuosia yksi Vihdin Retkeilijöiden toimintatavoista.

Pönttöjä on valmistettu vuosien mittaan Hanhikorpien pihalla ja Irjalan hautumaan varikolla, ja oletettavasti muuallakin. Meillä on taitavaa väkeä ja lintutieteilijöitä joukoissamme. Seppo ja Kari mainitaksemme, ja toki muitakin. Vaikka niitä lintulajeja on tankattu päähän kouluaikeihin tuntitolkulla, niin valitettavasti lintutietous itselläni jää vain muutama lajiin. Toki tässä touhussa mukana oleva oppii aina uutta lajeista ja lintujen lauluista.

Teemme retkiä metsiin ja luontoon ennen kuin muuttajat saapuvat, ja myös syksyllä, kun linnut ovat lähteneet lentämään kaukomaille lämpimään. Tänä vuonna on helmikuun alussa tehty perinteinen retki jätse Papinsaareen Hiidenvedellä. Rannan tuntumassa ovat telkän pöntöt ja saaresa pikkulintujen pönttöjä. Pöntöt tarkastetaan ja korjataan, jos on tullut vaurioita. Uusia pönttöjä myös riipustetaan. Papinsaaresa on myös kalasääksen pesä, mutta se hoitaa itse oman asumuksensa korkealla männyn latvassa. Maaliskuussa olimme porukalla Nuuksion Saarilammelle tarkastamassa ja putsaamassa pönttöjä.

Mikäpä sen piristävämpää kuin vaellella muutama kilometri piristävän keväisessä metsässä.

Muita kohteita Vihdissä ovat mm. Irjalan hautausmaan ympäristö, jonne pönttöjä onkin uusittu suuri määrä. Moksni Riuttarannan seurakunnan leirikeskusten ympäristö hoidetaan samalla tavalla. Sopivan metsäreitillä päässä on myös Konianvuori, jonka kupeessa on näkemisen arvoinen hiidenkirnu. Vuorelta on upeat näkymät Moksijärven ympäristöön. Pönttöjä on puissa yhteensä kymmenittäin näillä eri alueilla.

Muitakin lintuihin liittyviä retkiä tehdään. Kevään kurkikuutto käydään seuraamassa Vihdin Vanjärven kosteikon lintutornilla. Toki kosteikolla on paljon muitakin lajeja. Keväisin on käyty myös illasta/iltayöstä seuraamassa yölaulajia mm. Espoossa Elfvikissä ja Suomenojalla. Virkeitä yökukujia on sekä linnuissa että viretiläisissä, mutta onhan vuoden aikakin ihana ja valoisa. Vuosien saatossa on oltu Utölläkin, ja kiikarit sekä kamerat ovat siellä aina kovassa käytössä. Yhtenä vuonna olimme vapun aikaan saarella, ja oli tieto, että yöhaikara (toivottavasti muistan oikein) oli lennähämässä saarelle. Bongailijoita oli saarella todella paljon, ja haikara havaittiin! Tottahan aina luonnossa liikkueissa linnut huomataan ja arvaillaan lajeja.

Lintupönttöjen huoltaminen ja uusien vienti on erittäin hyvä syy tehdä luontoretkiä. Retkiin kuuluu aina pisteenä i:n päälle eväitteen nauttiminen ja mahdollisuuksien mukaan makkaran paisto nuotiolla. Tämä mukava ja hyödyllinen retkeily luonnossa on tärkeää linnuille ja meille retkeilijöille.

Teksti: Riitta Ojanne

Kuulumisia Raattamasta

Hiihtosesonki Lapissa on ollut mitä parhain. Lunta on ollut riittävästi, vaikka varhainen kevään tulo saattoi tänä vuonna olla monelle yllätys.

Kämpillämme Varkhanmukassa ja Rihmakurussa oleskelleet ovat ikäväkseen huomanneet, että latureitin varrella oleva kotakahvila on lopettanut toimintansa koko-

naan isäntäparin jäätyä eläkkeelle. Hiihtoreissulla voi edelleen kahvitella Kyrön Lomassa, Auton porotilalla ja Raattaman kaupalla. Monelle tuttu Vuontispirtti-hotelli on muuntunut Kelo Resortiksi, jossa voi myös piipahtaa virvokkeille. Lounasta tai saunaa siellä ei ole enää tarjolla kuin omille asiakkaille. Raattaman kaupan Loimu-ra-

vintola tarjoaa edelleen erinomaisia pitsoja, joilla onkin kova menekki. Kauppias valmistaa pyynnöstä myös lohikeittoa, kunhan tilauksen tekee ajoissa 1–2 päivää aikaisemmin.

Alueen latuverkkoa hoitaa Raattaman Reitit ry, joka tarjoaa netissä ajantasaista tietoa latujen ajosta. Tänä keväänä haasteena ovat ol-

leet pehmeät latupohjat, jotka eivät pääse kunnolla kovettumaan, kun öisin on niin vähän pakkasta. Tällöin latupohja ei kannata latukonetta. Onneksi yleensä ladut saadaan pidettyä erinomaisessa kunnossa, ja jäsenemme saavat liiton maksamalle latumaksulle vastinetta.

Teksti: **Hannele Pöllä**

Oletko jo kokeillut lajitunnistusta kännykän avulla?

Seek on tunnistussovellus, joka auttaa oppimaan luonnon kasvi- ja eläinlajeja. Miten se toimii? Lataa sovellus puhelimeesi, ota sovelluksen kautta matkapuhelimesi kameralla kuva näkemästäsi eläimestä tai kasvista, ja sovellus kertoo, mikä se on. Itse asiassa se voi tunnistaa lajin jo ennen kuvan ottamista. Ottamasi kuva tallentuu sovellukseen, samoin aika ja paikka, joka näkyy myös kartalla. Sovelluksen sisältämät haasteet kannustavat myös liikkumaan ja kuvaamaan luonnossa.

Voit ladata sovelluksen puhelimesi sovelluskaupasta. Se on saatavilla suomenkielisenä, ja kaikki sovelluksen toiminnot ovat käytössä täysin maksutta eikä se sisällä mainoksia. Seek on kehitetty muun muassa National Geographicin, Our Planetin ja WWF:n tuella.

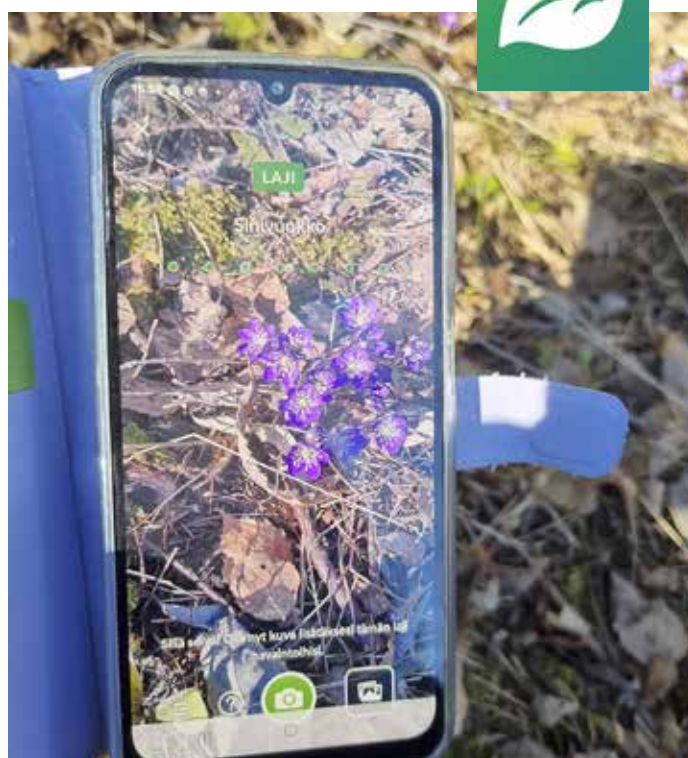
Jos haluat antaa havaintosi tiedeyhteisön käyttöön ja olet yli 13-vuotias tai sinulla on vanhem-

man lupa, voit luoda iNaturalist-tilin, jolloin voit kirjata omia luontohavaintojasi ja saat apua niiden tunnistamiseen. Ota kuva näkemästäsi kasvista tai äänitä kuulemasi linnun ääni. iNaturalist Suomi on luontoharrastajien sosiaalinen yhteisö ja palvelu.

iNaturalistiin tallennetut suomalaiset havainnot tulevat näkyville ja käytettäväksi Laji.fi-portaaliin, joten ne ovat tutkijoiden, viranomaisten ja kenen tahansa luonnosta kiinnostuneen saatavilla sekä hyödynnettävissä. Tallentamalla luontohavaintosi voit auttaa tutkimusta ja luonnonsuojelua.

iNaturalist Suomi on osa kansainvälistä iNaturalist-verkostoa, jota ylläpitävät California Academy of Sciences ja National Geographic Society. iNaturalist-verkoston kansallinen jäsen Suomessa on Suomen Lajitietokeskus.

Teksti ja kuva: **Emilia Lehtomäki**

Pähkinäpensaita Hakoissa Janakkalassa.

Imikkä kukkii Lammin Untulanharjulla.

Kevätretkille monimuotoisiin lehtoihin

Lehdot houkuttavat kevätretkille ainakin kolmesta syystä; kasvien kevätaspekti, muuttomatkoiltaan saapuvat laulajat ja kangasmetsistä poikkeava monilajisuus.

Millaisia ovat mielikuvat lehdöistä? Lehdöthän ovat itsessään monimuotoisia ja vaihtelevia elinympäristöjä pohjoisen saniaislehdoista etelän tammilehtoihin, ja ne voidaan jakaa kymmeneen eri metsätyyppiin kosteuden ja ravinteisuuden mukaan. Ehkä tavallisin mielikuva liittyy eteläsuomalaisiin käenkaali-oranvamarjatyypisiin lehtoihin, joissa lehtipuiden osuus on kangasmetsiä suurempi ja monipuolisempi, joissa pensas-kerrosta hallitsevat lehtokuusamat ja taikinamarjat, ja joiden kenttäkerrosta eivät peitä sammalikko ja varvut vaan ruohovartiset kasvit. Lehdoksi metsän tekee ennen kaikkea maaperä: ravinteikas ja vain lievästi hapan ruskomulta.

Elävä lehto

Kukat ovat näissä mielikuvien lehdöissä kevään kuningattaria. Lehtien ollessa vasta silmuilla varhaiset kukkijat hyödyntävät lankeavan valon ja kiirehtivät kukin-

taansa ennen varjon lankeamista. Tätä on kevätaspekti. Näitä lehdon kuningattaria ovat tyypillisesti näsiä, sini-, valko- ja keltavuokot, imikkä, kiurunkannukset, käenrieskat ja kevätlinnunherne, kuivemmilla paikoilla vaikka kevättaskuruoho. Pähkinäpensaita kasvavissa lehdöissä jokainen tunnistaa sen runsaat hedenorkot, mutta emikukkien havaitseminen vaatii tarkkuutta. Parhaimmillaan vuokkoja on kokonaisina värikäinä kenttinä.

Kukkien kanssa saapuvat linnut. Tavallisimpia lehdon laulajia ovat muun muassa peippo, pajulintu, tiltalti, leppälintu, laulu- ja mustarastas, punarinta, lehtokerttu ja mustapääkerttu. Koska lehdot ovat usein suojeltuja, niitähän on vain prosentin verran metsäpinta-alasta, niihin kertyvä lahopuu houkuttelee tikkoja ja niiden perässä muita kolopesijöitä. Keväinen lehto kirjaimellisesti soi.

Parhaimmillaan lehto on lehtevänä, lehtien jo puhjettua, varjoisana ja vihreänä. Mutta jo kevääläkin lehto vaikuttaa monimuotoisuudellaan. Vallankin jos lehto on jalopuulehto, rungot ja oksis-

tot saavat valokilpailun myötä mitä erilaisimpia muotoja niiden haiketuessa naapureitaan edullisempiin asemiin. Kesemmällä lehtevässä lehdossa on jotakin pehmeää ja lempeää, hieman paratiisimaista, erilaista kuin havumetsien ankaruus. Sanana lehtolapsikin on aivan muuta kuin papiston käyttämä äpärä.

Pyhä lehto

Lehdöissä kulkija saattaa kokea joitakin kaikuja kulttuurisesta muististakin. Lehdöthän ovat olleet meille itämerensuomalaisille kansoille pyhiä paikkoja, paikkoja uhrata ja tavoittaa jotakin ylimaallista. Sama liittyy moniin lehdon puulajeihin. Kansanrunnon mukaan pihlajat ovat olleet pyhät oksia ja marjojaan myöten. Tammi on ollut etenkin miesväen voimapuu, maailman napa, luoja ja paikallaan pitäjä. Metsälehmukseen liittyy perimätietoa naisten puuna, terveyden lähteenä, lohduttajana ja voiman tuojana. Samoin koivuun on liitetty pyhyttä, josta saattaa olla muistumia vaikka juhannuskoivuina tai saunavihtoina. Kulttuuri liit-

tyy muutenkin oleellisesti lehtoihin; ihmiset ovat aikoinaan asettuneet viljaviin lehtoihin, joten ne ovat usein lajistoltaankin kulttuurin leimaamia. Vaikka lehdöissä ei kokisi henkisyttä, ne joka tapauksessa pysäyttävät; valtavan monilajisuuden ja -muotoisuuden vuoksi tutkittavaa on niin paljon.

Retkeilijän ei pidä kiirehtiä, ja on hyvä katsoa mihin astuu. Koska säästyneet lehdot ovat usein vain pieniä saarekkeita, patikointimetsiksi niistä ei ole, lehdot ovat enemmänkin pistäytymis- ja ihastelu kohteita. Harvemmin luonnontilaisissa lehdöissä on retkeilyrakenteita. Näin lehdot ovat huippukohteita etenkin luontoharrastajille. Koska lehdot ovat usein eri tavoin suojeltuja, tämä rajoittaa retkeilyä, suojelutavasta ja -päätöksestä riippuen. Yleensä kasvien kerääminen on kiellettyä, leiriytyminen samoin, joskus suositus tai määräys on pysytellä poluilla. Jo lehdon luoma tunnelma kertoo, että ihminen on vain vierailija, katselija, kuuntelija ja ihmettelijä.

Teksti ja kuvat: **Markku Karvonen**

Näsia kukkii Hämeenlinnan Aulangolla.

Keltavuokkoja ja kiurunkannuksia Hattulan Lepaalla.

Seppo Tahvanainen

Torstaina 22.1.2026 saimme suruviestin Seppo Tahvanaisen kuolemasta. Seppo oli toimintaryhmä KuuRet55+:n perustaja yhdessä jouluaattona menehtyneen Kuusankosken Retkeilijöiden kunniapuheenjohtajan Tauno Hellsténin kanssa. He perustivat yhdessä Kuusankosken Retkeilijöihin uuden jaoston, jota ruvettiin kutsumaan Toimintaryhmä 55+:ksi. Seppo toimi ryhmän puheenjohtajana 10 vuoden ajan sen perustamisesta lähtien.

Ammatiltaan Seppo oli aikuisopettaja ja jo työvuosinaan kansalaisopiston rehtorina Kuusankoskella hän oli suuntautunut kansainväliseen toimintaan Suomen liittytyä Euroopan Unioniin. Samaa työtä hän jatkoi suurella antaumuksella ja osaamisellaan Retkeilijöissä ja KuuRet55+ toimintaryhmässä eläkkeelle jäätyään.

laan Retkeilijöissä ja KuuRet55+ toimintaryhmässä eläkkeelle jäätyään.

Näiden EU:n rahoittamien projektien myötä järjestettiin Kuusankoskella useita kansainvälisiä seminaareja, joiden teemoina olivat Suomen luonto, ympäristön suojeleminen, vastuullinen matkustaminen ja kestävä kehitys. Näihin seminaareihin osallistui vieraita Virossa, Latviasta, Tanskasta, Saksasta, Portugalista, Italiasta, Kreikasta, Sloveniasta, Irlannista jne. Pari kertaa seminaarien ohjelmaan kuului Retkeilyliiton Varkhanmukan kämpän kunnostamista yhdessä portugalilaisten kanssa. Vastavasti monet Retkeilijöiden toimintaryhmän jäsenet osallistuvat näissä maissa järjestettyihin kokouksiin.

Näin Sepolle syntyi eri puolilla Eurooppaa laaja verkosto ja ys-

täväpiiri, jota hän vaali vielä sen jälkeenkin, kun projektit olivat päättyneet. Hän oli pidetty ja kysytty esitelmöitsijä eri kumppanuusmaissa.

Kaikien edellä kerrotun lisäksi Seppo oli myös innokas suunnistaja. Hän harrasti tavallisen suunnistuksen lisäksi myös autosuunnistusta ja oli mukana vammaisten pyörätuolisuuennistuskilpailujen järjestelyissä. Hän oli järjestämässä pohjoismaisia kilpailuja Kuusankoskella ja osallistui Belgiassa pidettyihin kilpailuihin huoltajana.

Jäämme kaipaamaan Seppoa, ja hänen poismenonsa on suuri menetys sekä Kuusankosken Retkeilijöille että toimintaryhmälle.

Miikka Rikala

Tauno Hellstén 1941–2025

Kuusankosken Retkeilijöiden perustamiskokoukset pidettiin 1978 – vuoden lopulla käynnistävänä kokous ja vuoden 1979 tammikuussa perustamiskokous.

Tauno oli molemmissa sihteerinä ja samoin ensimmäisessä johtokunnassa hän oli sihteerinä ja myöhemmin pitkän aikaa puheenjohtajana ja myös keskusliittomme Työväen Retkeilyliiton puheenjohtajana.

1980- ja 1990-luku olivat Kuusankosken Retkeilijöissä hyvin vilkasta toiminta-aikaa. Vuosikiertoon kuului kolme Lapin-matkaa: Kevään hiihtoviikko, Syksyn ruskaviikko sekä Kaamosajan hiihtoviikko. Joka vuosi tehtiin etelänmatka ja myös siellä oli päivittäiset liikunnalliset osuudet. Leningradin-matkat kuuluivat myös ohjelmaan. Virossa tehtiin pyöräilymatkoja ja matkoja Leigojärven musiikkifestivaaleille.

Kuusankoskella järjestettiin viikoittain pyöräilyretkiä, hiihtoretkiä ja kävelyretkiä. Samoin lentopallovuorot olivat pari kertaa viikossa. Lisäksi osallistuttiin Urajärven ympäripyöräilyyn ja myöhemmin yöpyöräilyyn sekä laturetkiin.

Ulkoilu- ja pilkkipäivä, kuumahiihto, tuikkukävely sekä marja- ja sieniretki ovat jääneet elämään vielä nykyisin. 1980-luvun kuumahiihto suuntautui Ojastenpellon lenkille, ja siellä ei todellakaan ollut muuta valaistusta kuin kuumahiihto.

1980- ja 1990-luvulla, jolloin Tauno veti toimintaa, jäsenmäärä oli selvästi yli tuhannen. Ennen Lapin-hiihtoviikkoa oli osallistujien esittäytyminen ja myös tuote-esittelyä. Yhtenä vuonna Kossilan Liikenne toi esittelyyn kaksi uusinta bussiaan.

Kuusankoskella järjestettiin Retkeilyliiton vuosittaiset retkeilypäivät ainakin Iitin Niittylahdessa ja Sompasella. Olihan Kuusankosken Retkeilijät selvästi Liiton suurin seura.

Toiminta oli siis hyvin aktiivista, ja näistä kertyi tietysti muistoja. Erityisesti kotailloissa nuotion ympärillä Tauno kertoili muistojaan, ja me muutkin osallistuimme muisteluun parhaamme mukaan, ja monet maikat naurut niistä syntyivätkin.

Paljon on Tauno saanut aikaaan retkeilijöiden parissa, ja tähän ei ollut ainoa Taunon toimintaympäristö. Olemme kaikista tästä kiitollisia Taunolle.

Simo Korpelainen

Ritva Rossi

Ritva Rossi, aktiivinen Helsingin Luonnonystävien ja Helsingin Työväen Retkeilijöiden jäsen menehtyi vaikeaan sairauteen 25.10.2025.

Ritva oli perustamassa Helsingin Luonnonystävä -seuraa ja osallistui jo 1990-luvulla mm. Itävaltaan suuntautuneisiin ”elämysretkiin” Etelä-Tirolissa ja Kärntenin osavaltiossa. Hohe Tauernin ja Grosslocknerin maisemat vuorineen, vesiputouksineen ja jäätikköineen tulivat tutuiksi näillä matkoilla.

Ritva oli pitkään Helsingin Luonnonystävien ja Helsingin Työväen Retkeilijöiden hallituksen jäsen.

Ilpo Rossi

Suomen Retkeilyliitto mukana Luontovuosi 2026 -teemavuodessa!

Luontovuoden 2026 tavoitteena on innostaa kaikki suomalaiset nauttimaan lähiluonnon monista hyvinvointia ja terveyttä edistävästä mahdollisuudesta. Teemavuoden tarkoituksena on lisätä luonnossa oleskelua ja liikkumista, lisätä luonnon virkistyskäyttöä, kohentaa kansanterveyttä sekä uudistaa suomalaista luontoyhteyttä. Ja siinä sivussa viestitään kuntien monista upeista luontokohteista ja luonnossa liikkumismahdollisuuksista!

Luontotyöpäivä

Väsyttääkö? Jumittaako ajatus? Vaikea keskittyä? Saatat kärsiä Sammaloituneen mielen oireyhtymästä. Suosittelemme ratkaisuksi osallistumista Luontovuoden 2026 luontotyöpäivään. Kansallista luontotyöpäiväviikkoa vietetään taas 18.–22.5.2026!

Miten sinä aiot osallistua? Vinkkejä luontotyöpäivän suunnitteluun ja toteutukseen löydät osoitteesta www.meijanpolku.fi.

Reitistöviikko

Reitistöviikko on mitä parhainta aikaa järjestää syksyille suunniteltuja luontoliikunta- ja liikkumistapahtumia. Reitistöviikkoa vietetään 14.–20.9.2026 lähiluonnossa lähellä sinua! Reitistöviikolla eri-

laiset ulkoilu-, liikunta-, luonto- ja matkailureitistöt ovat suomalaisten mielessä ja kovassa käytössä. Viikon tarkoituksena on nostaa tietoisuutta erilaisista liikunta-, retkeily- ja matkailureiteistä sekä lisätä niiden käyttöä. Eli jos teilläpäin on suunnitteilla tapahtumia, joiden toteutusympäristö on luonto, niin synergiaedut käyttöön!

Hyvinvointitestit

Sivustolta löytyy vinkit myös seniorien ja työikäisten hyvinvoinnin testaustilaisuuden järjestämiseen, valmiit testauskortit ja vertailutaulukot testitulosten arviointia varten. Meinaatteko tarttua tilaisuuteen yhdistyksessänne?

Kuinka mukaan?

Mikäli paikallisyhdistys haluaa osallistua suomalaisten luonnossa oleskelun ja liikkumisen lisäämisen juhlavuoteen, yhdistyksen logon voi toimittaa sähköpostilla osoitteeseen luontovuosi2026@gmail.com, lisättäväksi Luontovuoden sivustolle. Sivustolta voi ladata myös Luontovuoden logon oman viestinnän käyttöön vuoden mittaan tapahtuvien tapahtumien ja julkaisujen käyttöön.

Itse osallistuminen on sitten kunkin itsensä näköistä. Voi järjestää luontotapahtumia, luontopositiivista viestintää, monimuotoistaa luontoympäristöjä, viettää

luontotyöpäiviä, osallistua Reitistöviikolle, tai satoihin muihin Suomessa järjestettäviin luontotapahtumiin. Tai sitten vain kutsua naapurin matkaan ja lähteä lähiluontoon liikkumaan.

Luontovuodella on myös oma Instagram-tili [@luontovuosi2026](https://www.instagram.com/luontovuosi2026), joka jakaa vuoteen liittyviä julkaisuja eteenpäin. Luontovuoden yhteydessä voi käyttää [#luontovuosi2026](https://www.instagram.com/luontovuosi2026) [#lähiluonto](https://www.instagram.com/luontovuosi2026) [#natureyear](https://www.instagram.com/luontovuosi2026) [#finland](https://www.instagram.com/luontovuosi2026)-tunnisteita. Myös [@meijanpolku](https://www.instagram.com/meijanpolku)-tilin voi tэгätä mukaan julkaisuihin.

Lisätietoja sekä Luontovuoden logot löytyvät Luontovuoden sivuilta, jotka täydentyvät koko Luontovuoden ajan. Samoin Meijän polun blogissa julkaistaan runsaasti Luontovuoteen liittyvää materiaalia vuoden mittaan.

<https://www.meijanpolku.fi/luontovuosi/>

Teksti: **Emilia Lehtomäki**

PATIKKAMATKAT

Italia - Itävalta - Sveitsi - Irlanti - Andorra - Portugali

Hei! Olen Jouni Parkkali, 70-vuotias innokas patikoija Kuopiosta. Järjestämme ohjattuja patikkamatkoja yhteistyössä Matkatoimisto Matkapoikien kanssa.

Voit osallistua mukaan valmismatkoillemme tai rakentaa oman matkan ryhmällemme. Matkalla on mukana aina 2 Suomalaista opasta, jotka majoittuvat samassa hotellissa. Valitsemme sopivat reitit ja vauhdin niin, että ehdit nautiskella maisemista.

Katso kevään ja syksyn lähdöt
www.liikuntamatkat.fi/patikkamatkat

Mikäli ryhmän oma räätälöity matka kiinnostaa, tulen mielelläni pitämään veloituksettoman esittelyn paikkakunnallanne ja näyttämään eri kohteitamme.

Asiakkaina meillä on ollut monia järjestöjä sekä ryhmiä.

Ota silloin yhteyttä Jouni Parkkali - 0400-409 837
jouni.parkkali@liikuntamatkat.fi

**MATKA
POIJAT**

www.liikuntamatkat.fi

Kannattaako some? Päättele itse.

Katso vaikka lukuja. Vuoden 2025 helmikuussa Suomen Retkeilyliiton Instagramissa oli 209 ja Facebookissa 214 seuraajaa. Nyt, maaliskuussa 2026, liiton Instagramissa on 512 ja Facebookissa 572 seuraajaa. Kasvua on tapahtunut, vaikka tuhansiin seuraajiin ei olla vielä päästy. Huhujen mukaan somen kautta joihin-kin jäsenyhdistyksiin on saatu jopa muutamia uusia jäseniä. Tämä kertoo selvästi, että some toimii ja näkyvyys kasvaa ajan myötä. Julkaisujen kuukausittainen näkyvyys saattaa parhaimmillaan olla tuhansia ihmisiä, mikä tekee somesta tehokkaan kanavan tavoittaa uusia ihmisiä.

Esimerkiksi Järvenpään retkeilyliöiden Facebook-sivujen seuraajamäärä kasvoi 790:stä 902:een vuodessa, vaikka julkaisujen aktiivisuus ei ollut yhtä aktiivinen kuin liiton sivuilla. Tämä osoittaa, että omat satunnaiset julkaisut, liiton sisältöjen jakaminen, sekä julkaisujen jakaminen paikallisryhmiin tuovat näkyvyyttä myös pienemmille yhdistysten sivuille.

Somekanavat kannattaa ottaa käyttöön, koska ne tuovat näkyvyyttä yhdistyksen toiminnalle ja mahdollistavat uusien jäsenten tavoittamisen. Jos halutaan tavoit-

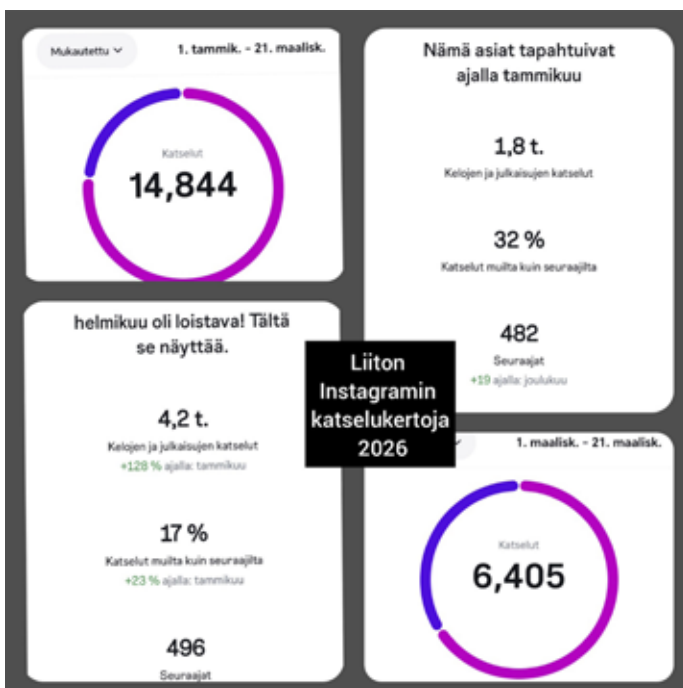
taa nuorempia, some on se paikka, missä he jo ovat. Jakamalla liiton julkaisuja yhdistyksen omilla sivuilla ei tarvitse keksiä kaikkea itse, ja viesti pysyy yhtenäisenä ja vahvana. Hyvä uutinen on, että ei tarvitse aloittaa tyhjästä tai olla somen superihminen. Jo pienet teot, kuten liiton tai yhdistyksen julkaisujen jakaminen omalle profiilille, saavat näkyvyyttä kasvamaan.

Suljetut ja salatut Facebook-ryhmät eivät tavoita yhtä laajaa yleisöä, joten avoimet sivuprofiilit ovat tärkeä keino lisätä näkyvyyttä ja madaltaa kynnyistä tulla mukaan toimintaan. Ryhmilläkään ei ole merkitystä, jos niissä ei ole aktiivista "eloa", sillä ajan myötä ryhmät jäävät somen syövereihin. Jos yhdistykselläsi on jo Facebook-ryhmä, mutta sen ylläpitäminen ja liiton ajankohtaisten julkaisujen jakaminen tuntuu työläältä, ratkaisuna on muokata muutamia asetuksia ja sallia liiton sivun liittyminen ryhmään, jolloin julkaisut voidaan jakaa suoraan ryhmään julkaisuajankohtina. Tällä tavoin välttyy ylimääräiseltä lisätyöltä.

Kevyt ajallinen panostus ja liiton julkaisujen jakaminen voivat lisätä yhdistyksen näkyvyyttä merkittävästi. Perustakaa avoin

INSTAGRAM-KATSELUJEN TILASTOT

Viimeiset 30 päivää

yhdistyssivu ja halutessanne suljettu ryhmä jäsenille. Julkaiskaa tapahtumamainoksia paikallisiin ryhmiin ja hyödynnä sivuprofiilia tykkäämällä ja kommentoimalla asiallisesti paikallisten julkaisujen yhteydessä. Näkyvyyttä voi kasvattaa myös tykkäämällä retkeilyaiheisista julkaisuista ja liittymällä paikallisiin Facebook-ryhmiin. Tämä lisänäkyvyys ei vaadi euroja, vain vähän aikaa, ja ilman panostusta ei tapahdu mitään.

Jäsenkyselyssä kaikista vastajayhdistyksistä kerrottiin tarvittavan lisää jäseniä ja parempaa tiedotusta. Kannattaako uudistusta ja sosiaalista mediaa vastustaa, jos tarjolla on edullisia keinoja tavoittaa uusia ja nykyisiä jäseniä – ilmaiseksi? Tuskin.

Some ei ole ylimääräinen lisätyö yhdistyksen toimintaan. Se on moderni tapa näyttää yhdistyksen

monipuolista toimintaa, kuten retkiä, tapahtumia ja yhteisöllisiä tempauksia, rakentaa yhteisöllisyyttä ja tavoittaa uusia ihmisiä. Pieni aktiivisuus, liiton sisältöjen jakaminen ja muutama oma postaus riittää hyvin alkuun. Näkyvyys kasvaa, seuraajat lisääntyvät, ja ihmiset löytävät yhdistyksen – siellä missä he jo viettävät aikaa, verkossa.

Ymmärrän, että muutos voi tuntua pelottavalta ja somekin voi aluksi vaikuttaa vieraalta. Loppujen lopuksi kyse on kuitenkin vain yhdestä uudesta työkalusta, joka auttaa yhdistyksiä tavoittamaan ihmisiä ja kertomaan toiminnastanne. Kun ensimmäiset askeleet on otettu, huomaatte, ettei se olekaan niin vaikeaa ja että pienikin aktiivisuus tuo tuloksia.

Teksti: **Marjaana Munukka**

Muuttuva ilmasto vaikuttaa Pallas-Yllästunturin kansallispuiston matkailuun

Pallas-Yllästunturin kansallispuisto on Suomen suosituin kansallispuisto. Kasvavat käyntimäärät ja muuttuvat sääolosuhteet asettavat uusia vaatimuksia luonnon-suojelulle, matkailulle ja kansallispuiston palvelurakenteille. Matkailun kehittämisessä on aiempaa vahvemmin huomioitava ilmastomuutos, sillä talvien lyheneminen, kesien piteneminen ja sään ää-

ri-ilmiöiden yleistymisen vaikuttavat sekä luontoon että matkailun edellytyksiin. Ilmastomuutoksen ja kasvavan kävijämäärän vaikutukset näkyvät jo kansallispuiston maastossa.

Pallas-Yllästunturin kansallispuistolle on valmistunut uusi ilmastoviisas matkailusuunnitelma, jossa ensimmäistä kertaa ilmastomuutos on otettu suunnittelun läh-

tökohdaksi. Suunnitelma täydentää Pallas-Yllästunturin kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelmaa ja tarjoaa yhteisen kehyksen kestäväälle matkailulle.

Matkailun merkitys Pallas-Yllästunturin alueelle on huomattava. Vuonna 2024 kansallispuiston matkailun kokonaistulovaikutus oli 71,5 miljoonaa euroa ja työllisyysvaikutus 553 henkilötyövuot-

ta. Uuden matkailusuunnitelman tavoitteena on, että matkailu tukee paikallistaloutta myös tulevaisuudessa, mutta ei vaaranna kansallispuiston luontoarvoja.

Matkailusuunnitelma on luettavissa Metsähallituksen sivujen Uutishuoneessa, 23.3. julkaistun tiedotteen liitteissä.

Lähde: Metsähallituksen nettisivut

*Hymyile,
olet Turvassa.*

**Suomen Retkeilyliiton
jäsenille Turvan
kotivakuutus -25 %**

Jäsenenä saat Turvan kotivakuutuksen
vuodeksi 25 % alennuksella.

Alennuksen saat verkosta koodilla
TU2026-RETKEILY25.

Tarjous on voimassa 31.12.2026 asti.

Lue lisää

turva.fi/retkeilyliitto

 turva
vakuutusyhtiö

Luonto- kerho Järven- päässä

Lumi-
taidetta.

Touhua
riittää.

Eväät
maistuvat.

Tule mukaan!

Suomen Retkeilyliitto ry ja sen jäsenyhdistykset järjestävät patikointi-, vaellus-, hiihto-, pyöräily-, melonta-, kulttuuri- ja muita retkiä omilla lähiseuduillaan ja luontokohteissa ympäri Suomen.

Käy katsomassa omaa paikkakuntaasi lähin yhdistys nettisivuillamme www.suomenretkeilyliitto.fi, valikosta Tietoa/ Liity jäseneksi. Järjestösihteerimme Emilia Lehtomäki vastaa mielellään kysymyksiin tiistaista torstaihin klo 9–16, puh. 045 1369 744 tai sähköpostilla toimisto@suomenretkeilyliitto.fi. Voit täyttää nettisivuilla myös jäsenlomakkeen.

Suomen Retkeilyliitto on Kansainvälisten Luonnonystävien (NFI, Naturefriends International) Suomen jäsenjärjestö. NFI on perustettu Itävallassa ja sillä on noin 45 jäsenjärjestöä eri maissa. NFI on jäsenenä Green 10:ssä, johon kuuluu kymmenen Euroopan suurinta ympäristöalan kansalaisjärjestöä. Lisätietoja: www.nf-int.org.

Liittymällä paikallisyhdistyksen jäseneksi saat monia jäsenetuja

- Voit osallistua Retkeilyliiton ja paikallisyhdistysten retkiin, koulutuksiin ja muihin tapahtumiin.
- Retkeilet aina turvallisessa seurassa, kokeneiden retkeilijöiden kanssa.
- Voit käyttää Retkeilyliiton kämppiä Länsi-Lapissa ja Pohjois-Karjalassa edullisesti.
- Paikallisyhdistysten omat tilat ovat jäsenten käytettävissä.
- Voit lainata retkivarusteita yhdistykseltä, joten sinun ei heti tarvitse investoida omiin tarvikkeisiin.
- Joillakin paikallisyhdistyksillä on jäsenalennuksia paikkakunnan palveluihin.
- Saat 2 kertaa vuodessa Retkeilijä-lehden.
- Saat Retkeilyliiton uutiskirjeen sähköpostiisi.
- Saat Turvan kotivakuutuksista 25 %:n alennuksen.
- Voit yöpyä Hostellijärjestön majoipaikoissa jäsenhintaan.
- Voit yöpyä NFI:n (Naturefriends International) majoilla ympäri Eurooppaa jäsenhintaan.

Ilmastonmuutos sotkee talvivaeltajan suunnitelmia

Maaliskuu 2026 oli mittaushistorian lämpimin Suomessa. Ilmatieteen laitoksen ja Helsingin yliopiston vertaisarvioidun menetelmän mukaan nykyilmastossa näin lämmin maaliskuu esiintyy Sodankylässä arviolta noin kerran 60 vuodessa, mutta ilman ilmastonmuutoksen lämmittävää vaikutusta sen todennäköisyys olisi ollut vain noin kerran 400 vuodessa (HS 2.4.2026). Vähintäänkin hämmäntävää!

Ensimmäiselle talvivaellukselle osallistuin oppipoikana kokeneempien jäteläisten kanssa 28 vuotta sitten 16.-23.4.1998. Nyt ei tulisi mieleenkään lähteä tunturiin noin myöhään keväällä. Kuinka nopeasti lämpeneminen eteneekään. Tänä vuonna kolmen hengen ryhmämme vaelsi Käsivarren erämaa-alueella Kalkkoavi-tunturin maastossa 13.-21.3. eli noin kuukautta aiemmin kuin kolmisenkymmentä vuotta sitten. Meillä oli siis yhdeksän hiihtopäivää.

Aiottu reitti ja olosuhteet

Olimme suunnitelleet tekevämme rengasreitit. Lähtö olisi Vikkurin kylästä liiton majalle Lätäskurkkioon Tarpomasuvannolle, jossa Nousiaisen Ilmo olisi meitä vastaanottamassa. Siitä hiihtomme jatkuisi seuraaville autiotuville: Isokurkkio – Kalkkoavi – Kutukoski – Hirvasvuopio – Puussavaara – Isokurkkio – Lätäskurkkio. Viimeinen hiihto-osuus olisi Vikkuriin nelostien varteen autolle. Jo Pasilasta autojunaan noustessa suunnitelma tuntui vähintäänkin haasteelliselta, koska säät olivat olleet kovin lämpimiä ja yöpakkasettomiaakin jopa Lapissa ajoittain. Saavuttuamme Rovaniemelle, paras ulkoiluväline olisi ollut sateenvarjo, niin onnettomasti taivas antoi vettä.

Olimme saaneet etukäteen tietää Ilmolta, että Vikkurista menisi moottorikelkkaura Lätäskurkkioon ja siitä eteenkin päin. Ensimmäinen hiihtopäivä ei siis aiheuttanut paniikkia hiihtäen perille pääsystä. Ilmo oli lämmitänyt saunan valmiiksi perille tultuamme ja saimme muutenkin ystävällisen vastaanoton. Toinenkin hiihtopäivä valkeni plusasteisena,

Hurja joukko: Markku (vas.), Esa ja Päivi.

joten hankikannon suhteen matkan jatko oli arvoitus. Ilmolla oli tieto, että moottorikelkalla oli ajettu Vähä-Kurkkioon asti ja siitä ylös ainakin ”Nokian kämpälle”. Kun matkaan oli lähdetty, oli mentävä katsomaan, missä kohtaa alkaa umpihanki. Ilmo lähti seuraksi, jotta

voisi kertoa seuraaville vierailleen, mikä on tilanne. Juuri kun olimme nousseet Lätäskurkkion jäältä mantereelle evästauolle, paikalle tuli murtomaahiihtäjä. Häneltä saimme tiedon, että kelkkaura jatkuu Iso-Kurkkion at:lle ja siitä vielä muutaman km:n kalastajien apa-

Sorry, emme tuoneet heinää.

jille. Jälleen päästiin hiihtäjän kantavaa kelkkauraa pitkin seuraavalle tuvalle Iso-Kurkkioon.

Suunnitelma muuttuu

Yöpakkasia odotellessa toivo heräsi, kun Iso-Kurkkiossa illalla oli kauris tähtitaivas ja ulkolämpömittari näytti jo lähes –10 astetta. Aamu valkeni kuitenkin plusasteisena, pilvisenä ja sumuisena. Nyt oli selvää, että emme pääsisi ahkioiden kanssa valoisan aikana Kalkkoaviin tuvalle, koska edessä oli ainakin 12 km umpihankihiihtoa ehkä kovinkin pettevällä hangella. Luovuimme alkuperäisestä rengasreititsuunnitelmasta, joka oli suunniteltu ilman lepopäiviä, ja päätimme tehdä ilman ahkiota itsellemme hiihtouran seuraavaksi päiväksi. Nousimme Lätäsenon jäältä lohestajien laavun kohdalla Saitsikoskella ylös koivikkoihin ja teimme uraa vaivalloisesti välillä syvään upoten niin ylös kohti tunturia, että hanki alkoi kantaa paremmin. Palasimme takaisin Iso-Kurkkion tuvalle valmistautumaan seuraavaan päivään.

Ja matka jatkuu

Matka Kalkkoaville sujui suunnitelmien mukaan. Siellä käyneet tietävät, että paliskunnan lukitulle tuvalle pääsee etelästä hiihtäen suoraan ilman ongelmia, mutta jonkin matkan päässä sijaitsevalle autiotuvalle on hankala löytää mutkaton reitti. No, perille pääsimme 7 t 50 min hiihdettyämme osin itse tehtyä uraa pitkin. Kun pääsimme avotunturiin, myrskyjen piiskaama korppuhanki kantoi mainiosti. Hiihtomatkaa sille päivälle kertyi 16 km.

Seuraavan päivän hiihto oli Kutukosken tuvalle. Pysyttelimme siis ylhäällä tunturissa ja hankikannon suhteen ei ollut ongelmia. Matkalla meitä tuli tervehtimään monisatapäinen porotokka. Nälkäiset eläimet arvelivat meidän ilmeisesti tuovan heinää, kun lähestyivät meitä melkein juoksujalkaa. Rohkeimmat alkoivat jo näykyä repujamme ahkioiden päällä, joten meidän oli syytä poistua paikalta. Tässä vaiheessa tuulen nopeudet alkoivat nousta uhkaavasti.

Reittisuunnitelmauksemme oli nyt varmistunut paluu samaa reit-

Iso-Kurkkion autiotupa.

Välillä pulkka kynti syvällä.

tiä takaisin. Kutukoskelta lähtiessä tuuli oli ehkä jo myrskylukemissa, mutta onneksi meille oli takatuuli. Sama porotokka teki tuttavuutta paluumatkalla. Kalkkooivilta paluu Lätäsennolle oli helpompaa, kun oli myötätuuli ja suunta korkeuskäyriä alaspäin. Kahdeksantena hiihtopäivänä Ilmo tuli meitä vastaan Lätäsennon jäällä Vähä-Kurkkion jälkeen, koska alkuperäisenkin suunnitelmamme mukaan meidän oli määrä tulla tuota reittiä sinä päivänä. Ilmon lämmittämät löylyt tuntuivat taivaallisilta. Sen tietävät kaikki, jotka ovat hikoilleet ja palelleet viikon erämaassa kunnolla pesytymättä.

Onnistuminen ja opit

Kaiken kaikkiaan vaelluksemme oli onnistunut. Yhteenlaskettu hiihtoaika oli 43 t, lyhin päivähiihto 2 t 50 min ja pisin 7 t 50 min. Hiihtomatkaa kertyi 110 km (6.9–18,9

km). Onneksi meille ei käynyt niin kuin entiselle hiihtäjälle: hiihdetty matka oli edetyn neliö.

Joukkomme koostui kahdesta kokeneemmasta ja yhdestä ensikertalaisesta talvivaeltajasta. Tärkeää on hyvän peruskunnan lisäksi ottaa mukaan oikea asenne. Vaikeuksia voi tulla ja pitää olla nöyry luonnon edessä. Jos tilanne muuttuu suunnitellusta, on pidettävä järki päässä. Päätökset kannattaa tehdä ajoissa hyvissä voimin. Valmiita moottorikelkkauria kannattaa tietenkin käyttää hyväksi, kunhan tietää, mihin ne johtavat. Paikallisilta kannattaa kysyä tietoja, jos se on mahdollista. Yksin ei pidä lähteä mielellään ainakaan kokemattomana ja ilman avunpyyntövälineitä. Puhelinverkko ei toimi suuressa osaa Lapin erämaita. Varavirtalähde akkujen varaamiseen on oltava mukana. Meillä on aina mukana hätävarana talvikelpoinen telta, satelliittipuhelin ja joitakin ensiapuvälineitä. Kaikkia niitäkin on silloin tällöin tarvittu.

Vaelluksella haetaan kunnan taukoa arjen rutiineihin. Siellä on tarkoitus nollata pää kunnolla. Se onnistuu, kun kolme asiaa onnistuu: pääsy tarkoitettuun kohteeseen, riittävä nesteytys ja ruoka sekä riittävä lepo. Laadukkaista aterioista emme ole tinkineet, vaan olemme satsanneet päivälliseen esim. näin: poron ulkofile kermaisella kanttarellikastikkeella ja perunamuusilla sopivia retkijuomia unohtamatta jälkiruoaksi vaikka räiskäleet lakkahillolla. Hyvä puoli tuoreruoassa on, että ahkion paino putoaa nopeaa tahtia syödessä. Vaelluksella saa syödä kuormasta.

Teksti ja kuvat:

Markku Hynynen

Pääsiäistulet Koivulassa

Kuopion retkeilijät kokoontuivat lankalauantaina perinteiseen tapaan Koivulaan. Tulilla paistettiin makkaraa ja nokipannukahvit irrrottivat kielenkannat tarinoihin ja muistoihin.

Tehtiin retki saaren pohjoispäähän vanhan metsän halki. Tämä metsä oli monille uusi kokemus vihreine sammalmattoineen. Noustiin korkealle kalliolle ja sieltä oli upeat näköalat Kallavedelle. Ensimmäiset leskenlehdet löytyivät tienposkesta ja lahdella joutsenpari oli löytänyt pesäpaikan. Taitaa olla kevät!

Teksti ja kuva: **Liisa Niskanen**

Akat Ukonlinnassa ja ympäristössä 23.-25.1.2026

Akat, viisitoista, retkeilivät tammikuussa Saimaan jäällä ja saarissa. Juttuja riitti kaveleiden lomassa, kun ensin oli lämmitelty asahiohjaaja-Tuulan opastuksella.

Haapasaaari ja Lammassaari olivat kohteina kuten entisen Rauhan sairaalan ranta-alueet. Valkoista lunta, katse kauas Saimaan selälle – siinä silmä lepäsi jokaisella. Sauna ja pulahdus avantoon rentouttivat mukavasti.

Majoituimme Ukonlinnassa, missä Aliasta pelattiin retkeilymajan 1950-luvulla maalattujen seinäkuvien ympäröimänä. Aliaksen voittaja tarjosi jokaiselle retkiakalle retkeilymajan maittavat munkit. Paikallisoppaamme Eira tiesi jälkepäin kertoa, että munkkeja oli syöty sunnuntaina 136 kappaletta.

Teksti: **Armi Salenius**

Tapahtumakalenteri

Jäsenet voivat osallistua myös muiden kuin oman yhdistyksen retkille, jos tilaa on. Tutki siis tarjontaa ja ilmoittaudu!

■ ESPOON RETKEILIJÄT (ER)

18.4. Luonnon havainnointia ja retkielämää
30.4.–01.5. Kevään ja luonnon juhlaa työn ja retkeilyn merkeissä
09.5. Pyöräretki eri kulttuurikohteissa Espoossa
02.6. Tiistaimelonta
Kesäkuussa laivaretki Espoon saaristossa, aika tarkentuu myöhemmin
12.9. Syysauna kuutamokelillä puron tai järven äärellä
31.10–1.11. Hiisivalkeat Stenbackassa
29.11. Joulujuhla Stenbackassa
26.12. Tapanin taaperus Nuukiossa
Yhteystiedot Armi Salenius armi.salenius@gmail.com, Pertti Mikkela pertti.mikkela@gmail.com, puh. 0400 475 254, Juha Saarinen, puh. 0451 262 707, www.trekkaari.fi

■ HELSINGIN SEUDUN RETKEILIJÄT (HSR)/ HELSINGIN LUONNON YSTÄVÄT

Ympärivuotinen: Helsingin saaret tutuksi -retkisarja
29.8. Opastettu kävelykierros Santahaminassa saaren luontoon ja historiaan tutustuen. Ilmoittautumiset hsr.yhdistysavain.fi/tapahtumat/santahamina2026.

■ HÄMEENLINNAN RETKEILIJÄT (HäRet)

18.4. Kevättalkoot Vanajanniemen kämpällä
La 25.4. Lasten metsäseikkailu Aulangolla
La 23.5. Kevättalkoot Padasjoen kämpällä
La 6.6. perheiden retkeilypäivä Vanajanniemen kämpän ympäristössä
Pe 19.6. Juhannuksen vietto Vanajanniemen ja Padasjoen kämpillä
La 11.7. Mato-ongintakiset Vanajanniemen rannoilla
La 29.8. Suomen luonnon päivän vietto maastossa ja kämpillä aiheena "nuku yö ulkona"
La 26.9. Kesäkauden päättäjäiset Vanajanniemen kämpällä
La 15.11. Seuran syyskokous Vanajanniemen kämpällä klo 12.
Yhteystiedot www.hameenlinnan-retkeilijat3.webnode.fi/ ja www.facebook.com/HameenlinnanRetkeilijat/

■ JÄRVENPÄÄN RETKEILIJÄT (JäRet)

Lauantaisin klo 11–13 Perheiden luontokerho Tammirannassa

21.4., 28.4. ja 5.5. klo 17 Opastettu suunnistusharjoittelu: rastisuunnistus ja kompassin käyttö.

6.5. klo 16 Tammirannan kevättalkoot

7.5. klo 18 Pyöräretken info Tammirannassa

11.5. klo 17 Linturetki Tuusulanjärven Rantamon/Seittelin alueella

13.–18.5. Pyöräretki Saarenmaalla

22.–24.5. Luontokerhon päättäjaisleiri Repovedellä

3.6. klo 18 Patikointi ja metsäjooga Sarvikalliolla

13.–14.6. Kanoottiretki Teijon kansallispuistossa

6.–7.7. Kesäretki Savonlinnan Oopperajuhlille

1.7. klo 18 Tammirannan keskiviikko, melontaa

5.8. klo 18 Tammirannan keskiviikko

7.–9.8. Viikonloppuretki Nuukiosoon, majoitus Metsänhoitajien majalla

15.8. klo 10 Kävely Itä-Helsingin puistoissa ja luontokohteissa.

2.9. klo 18 Tammirannan keskiviikko

5.–12.9. Ruskaretki Hettaan, vaihtoehtoina päiväretket tai vaellus

7.10. klo 18 Tammirannan keskiviikko

1.11. klo 15 Operetti Mustalaisparoni, Keravan Ooppera

Marraskuussa Kaamosherkkuretki

Joulukuussa Pikkujoulu

Yhteystiedot Hannele Pöllä, puh. 040 504 8296, hannele.polla@kolumbus.fi, www.jarvenpaanretkeilijat.com

■ KARJALAN RETKEILIJÄT (KR)

11.4. Kevätkokous ja pilkkikisa

14.–17.5. Kummiseuraretki Parikkalaan, Oronmyllyn leiri- ja kurssikeskus

6.–13.6. Rinkkavaellus Lappiin käsivarren välituntureille

Toukokuussa Lähiretki Liperin Päivilän tilalla ja vaellus luon-

nonsuojelualueella Torohvinlahden rannoilla

17.–19.7. Lakkaretki ja onkikisa, Ukonjoki

Heinäkuussa Kesäteatteri

Elokuu Sieni- ja kulttuuripainotteen matka Etelä-Viroon

29.8. Suomen luonnon päivä, retkeilyä ja sienestystä Enon Harpatinvaaralla

Syyskuu Syysvaellus Rukalla, Retkeilykeskus Konttainen

25.–27.9. Puolukkaretki Ukonjoelle

17.10. Päiväretki Pärnävaaralla

14.11. Syyskokous ja pikkujoulu Ukonjoella

Yhteystiedot Ilmo Nousiainen, puh. 050 543 1954, www.karjalanretkeilijat.yhdistysavain.fi

■ KUOPION RETKEILIJÄT (KuRet)

Huhtikuu Pääsiäistulet Koivulas-klo 12.

24.5. Linturetki Savisaarella klo 9

Kesäteatterimatka

Yhteystiedot Pauli Komonen, puh. 0400 350 515, www.kuopionretkeilijat.fi

■ KUUSANKOSKEN RETKEILIJÄT (KuuRet)

Kuukausikokoukset 14.4., 13.5., 11.8., 8.9., 13.10., 10.11.

Kotiseutukävelyt Viikot 12, 34, 38, 47

Huhtikuu Haravointitalkoot, Teatterimatka

Toukokuu Siisti-city-talkoot, kesän avajaiset

Heinäkuu Kesäteatteri

Elokuu Kotimaan matka

Syyskuu Marja- ja sieniretki, liitti/Jaala, Luontoretki, Repovesi/Heisanharju

Lokakuu Tuikkukävely, haravointitalkoot, teatteri

Marraskuu Syyskokous

Joulukuu Joulujuhla viikolla 50

Yhteystiedot Simo Korpelainen, puh. 040 761 7368, kuuret.jasenasiat@gmail.com, www.kuusankoskenretkeilijat.nettisivu.org

■ LAAJASALON REIPPAILIJAT

Yhteystiedot Esa Lampio, puh. 050 412 3413, esa.lampio@elisanaet.fi

■ LÄNSI-KARJALAN RETKEILIJÄT (L-KR)

Toukokuu Oman pyörän huolto-opastusilta

14.–17.5. Kummiseuraretki KR, LKR ja Viret Parikkala, ilmoittautuminen 30.4. mennessä ilmo.nousiainen@gmail.com tai puh 050-5431954.

12.6. Vierailu Karjalan Erämes-suilla Kontiolahdella. Yhdistys maksaa jäsenen bussikuljetuksen. Kuljetus toteutetaan yhteistyössä Outokummun kaupungin nuorisopalvelujen kanssa (päihitetön). Ilmoittautuminen 5.6. mennessä Anne Kuokkaselle, 044 7559445. <https://karjalaneramessut.com/>

15.8. Uijuokse-kävele-tapahtuma Särkiselässä

15.11. Syyskokous ja pikkujoulu klo 14 Kirvolla, Koulukatu 7, Outokumpu

Yhteystiedot Anne Kuokkanen, puh. 044 755 9445

■ RIIHIMÄEN RETKEILIJÄT (RiRet)

Toukokuu Kevätpyöräily Suonnummen majalle

2.6. Kesäkauden avajaiset Kiskon majan laavulla

10.6. Päiväretki Torronsuon kansallispuistoon

8.7. Kesäteatteriretki, Valkeakosken Apianniemi "Katri"-esitys

Elokuu Ulkoilupäivä

5.-12.9. Patikkaretki Sallaan

Syyskuu Ruskaretki, syyskauden avajaiset, syysretki

Marraskuu Syyskokous ja puurojuhla

Yhteystiedot Anneli Vähämaa, anneli.v52@gmail.com, puh. 040 766 4201 ja Leena Tauru, leena.tauru@gmail.com, puh. 0400 981 683, www.riihimaenretkeilijat.yhdistysavain.fi

10.11. Syyskokous ja pikkujoulu klo 14 Kirvolla, Koulukatu 7, Outokumpu

Yhteystiedot Anne Kuokkanen, puh. 044 755 9445

15.8. Uijuokse-kävele-tapahtuma Särkiselässä

15.11. Syyskokous ja pikkujoulu klo 14 Kirvolla, Koulukatu 7, Outokumpu

Yhteystiedot Anne Kuokkanen, puh. 044 755 9445

■ ROVANIEMEN RETKEILIJÄT (RoiRet)

12.4. Pilkkikiset Norvajärvellä, ulkoilua ja pilkkimistä.

Toukokuu Pyörät kuntoon -tapahtuma, Perämeren retki

10.5. Äitienpäiväkävely

16.-17.5. Retkeilyn peruskurssi. Viikonloppukurssilla perehdytään retkeilytaitoihin sekä teoriassa että käytännössä.

Kesäkuu Geokätköily-retki

13.–14.6. Retkeilykurssiin liittyvä yön yli telttavaellus Riisitunturilla. Vaellukselle voivat osallistua kurssilaisten lisäksi seuran jäsenet.

Suomen Retkeilyliiton tapahtumia

Kaikkien yhdistysten jäsenet ympäri Suomen ovat tervetulleita Retkeilyliiton järjestämiin tapahtumiin. Tarkemmat tiedot liiton tiedotteista (www.suomenretkeilyliitto.fi) sekä paikallisyhdistysten jäsenviesteistä.

Heinäkuu Frisbeegolf-ilta, bussimatka Ruotsiin
Elokuu Pyöräretki, kesävaellus
Syyskuu Ruskaretki
Lokakuu Kaamospatikka
Marraskuu Syyskokous, pikku-joulut
8.11. Isänpäiväretki
Joulukuu Joulukuusen- ja joulumielenhakuretki
Yhteystiedot Seppo Vähätaini, puh. 0400 231 594, rovaniemen-retkeilijat@gmail.com

■ SALPAUSSELÄN SAMOOJAT (SalSa)

11.4. Tiederetki/kurssi tiedekeskus Heurekaan junalla
25.4. Kevätretki Kintterön Kymppin alueen aarnimetsään
1.5. klo 12 Patikkaretki Lapakiston suojelualueelle
Toukokuu Patikointi ja nuotio-retki Lepakkolaavulle
Kesäkuu Varhaisaamun havainnointiretki Kilpiäisten lintutornille
Heinäkuu Teatteriretki/kurssi Nastolan Pisarateatteriin
Elokuu Kuutamoretkei Nastolanharjun Kuninkaanlähteelle
Syyskuu Syksyn kuntostartti Raviksen Rentoon vanhalle raviradalle
Lokakuu Sieniretki sopivaan maastoon
Marraskuu Pikkujoulu
Yhteystiedot Aune Kurki, puh. 040 596 1200, aune.kurki@elisanet.fi ja Tuula Hauhia, puh. 040 708 2757, tuula.hauhia@dnainternet.net, www.salpausselansa-moojatsalsa.yhdistysavain.fi

■ TAPIOLAN MAA- JA MERIRETKEILIJÄT (TMMR)

Yhteyshenkilöt Tuula Touru, puh. 040 502 9399 ja Kerttuli Karonen, puh. 050 565 8883.

■ ELONVIRE RY (ent. TIURAHOVIN YSTÄVÄT)

14.-19.5.2026 kevätretki Koe Saarenmaa, Pärnu, Riika, hinta 520 euroa, ilmoittautumiset ilomielenpalvelut@gmail.com
Yhteyshenkilö Markku Lindgren, puh. 045 1235370 tai markkulindgren.1515@gmail.com

■ VIHDIRIN

RETKEILIJÄT (ViRet)

Huhtikuu Retki Karkkilan Lehmoonvuorelle, Kurkimuuttorretki Vanjärven lintutorni
14.4. Keilaus Vihti Bowlingissa klo 14-15 30
Toukokuu Korttipeli-ilta, Yölaulajat/Yökukkujat- iltayöretki
14.- 17.5. Kummiseuratapaaminen (ViRet, L-KR ja KR) Parikkalassa (KR järjestää)
5.5. Keilaus Vihti Bowlingissa klo 14-15.30
27.5. Retkiruokakurssi (mahdollinen)

Kesäkuu Retkeilyä Someron Iso-Valkeella

21.6. Juhannusjalottelu Karkalin luonnonpuistoon ja Torholan luolalle

Heinäkuu Käynti Haimoon Roko-kalliolla, iltaretki ja ehkä uinti Haimoon uimalassa
Elokuu Iso-Melkuttimen kierto Lopella, korttipeli-ilta, keilaus
Syyskuu Jäsenilta (tulevia tapahtumia vuodelle 2027), mahdollinen puolukkaretki Ukonjoelle, korttipeli-ilta, tiistai-keilaus Vihti Bowlingissa

5.9. Vihti Race -seikkailutapahtumaan osallistuminen/Pajuniitynkuntoportaitten laavulla
Lokakuu Irjalan hautuumaan ympäristön linnun pönttöpuhdistus, korttipeli-ilta, tiistaikeilaus Vihti Bowlingissa

Marraskuu ViRetin sääntömääräinen syyskokous, Täysikuukävely Jokikunnan kuntoportailla, korttipeli-ilta, tiistaikeilaus Vihti Bowlingissa

Yhteystiedot Riitta Ojanne, mriojanne@gmail.com, www.vihdin-retkeilijat.fi

Retkeilytietovisa

Tietovisan oikeat vastaukset: Kyllä, Kyllä, Kyllä, Kyllä, Kyllä, Ei, Kyllä, Ei, Kyllä, Ei, Ei, Kyllä, Kyllä, Ei, Kyllä, Kyllä, Kyllä, Ei, Ei, Kyllä.

5.-7.6.2026 Retki Örön linnakesaarelle

Lähtö Kiasmalta perjantaina klo 7.30 ja paluu sunnuntaina klo 20 samaan paikkaan. Retken hinta on 390 euroa/hlö 2-3 hengen Komendanttihuoneessa, 380 euroa/hlö 2 hengen Kadetti-huoneessa ja 350 euroa/hlö 4 hengen lomahuoneistossa, jossa on kaksi makuuhuonetta erillisillä vuoteilla.

Hintaan sisältyy majoitus, matkat, aamiaiset, päivälliset, sauna, opastettu kierros ja muuta ohjelmaa.

Retkellä on vielä neljä paikkaa vapaana. Ilmoittautumiset ja lisätiedot: Tiina Sinervo, sinervo.tiina@gmail.com tai puh. 0400 188 342. Ilmoita huone-toive, kenen kanssa majoituit, puhelinnumero, sähköpostiosoite, jäsenyhdistys ja mahdolliset ruokarajoitteet.

6.-13.6.2026 Rinkkavaellus Lapin käsivarren välituntureilla

Tarkat tiedot vielä mietinnässä. Jos olet kiinnostunut osallistumaan, ota yhteys Ilmo Nousiainen puh. 050 5431954, sähköposti ilmo.nousiainen@gmail.com.

7.-13.9.2026 Ruskaretki Ruka-Konttaisella Kuusamossa

Majoitomme Retki-Konttaisen kämppälueella, josta on noin kuusi kilometriä Rukalle. Alueella on erikokoisia kämppejä, joissa kaikissa on oma wc ja suihku. Yhteiskäytössä on puulämmitteinen sauna. Käy tutustumassa kämppiin ja alueeseen osoitteessa www.rukakonttainen.fi

Syysretken osallistumismaksu on 80-120 euroa/viikko, riippuen osallistujien määrästä. Tarkka summa selviää ilmoittautumisajan jälkeen, kun osallistujat ovat tiedossa. Jokainen järjestää oman kyytinsä Kuusamoon ja paikan päällä on matruokailunsa ellei toisin sovita. Jos olet menossa omalla autolla, autoosi mahtuu muita matkustajia ja olet valmis ottamaan kimpakyytiläisiä, ilmoita siitä ilmoittautumisen yhteydessä.

Ilmo Nousiainen toimii syysviikon vetäjänä ja hänen opastuksellaan tehdään patikointiretkiä lähimaastoon.

Sitovat ilmoittautumiset 31.5.2026 mennessä sähköpostiosoitteella sinervo.tiina@gmail.com

Kansainvälisiä kokemuksia

Tapahtui eräänä kauniina tammi-kuisena päivänä, että Bling! Sähköposti ilmoitti tulostaan. Jahas, mitäs siinä nyt. ”Welcome to Melt the Ice: Building intergenerational Bridges 9-13.3.2026. Please confirm Your participating as soon as possible.”

Pienoista panikointia pukkasi, olinhan hakenut koulutukseen hetken mielijohteesta ajatellen, että valinta ei todellakaan osuisi minuun. Kurssin järjestäjä oli IYNF, Kansainvälisten Luonnonystävien Nuorisojärjestö ja kurssin aiheena oli sukupolvien välinen sillanrakennus. Tavoitteena oli kommunikoinnin ja yhteistyön parantaminen.

Paikkana oli idyllinen ja upeasti remontoitu Siikaniemen kurssikeskus. Ruokaa ja välipaloja oli kuusi (!) kertaa päivässä, luonnollisesti luomua kasvisruokaa IYNF:n toiveiden mukaisesti. Ruoka sai valtavasti kehuja ja ihmettelyä, että syödäänkö Suomessa aina näin paljon.

Osallistujia oli kolmisenkymmentä: Saksa, Ranska, Puola, Belgia, Tsekki, Italia ja Vietnam ainakin edustettuina ja Suomi kolmella henkilöllä. Koulutus tapahtui englanniksi ja päivät olivat pitkiä alkaen klo 8 aamupalalla ja virallisen ohjelma päättyi yleensä klo 18.

Työskentelimme tiimeissä, jotka vaihtuivat tiuhaan tehtävien vaihtuessa. Käsitelimme NVC-metodia (Nonviolent Communication), jonka ydinajatuksena on yhteyksien rakentaminen ja konfliktien ratkaiseminen tarpeiden tunnistamisen avulla, ilman syyttelyä. Opettelimme myös Iceberg-menetelmää, jonka mukaan kommunikaatiossa ja käyttäytymisessä 20 % on näkyvää ja loput pinnan alla näkymättömissä mutta vaikuttaen.

Salpausselän Samoojat olivat järjestäneen upeaa ohjelmaa: kelkkailua aurinkoisella jäällä sekä tal-

viseen verkkokalastukseen osallistumista. Lopuksi vielä oli muurinpohjalettujen paistoa ja syömistä hillon kera sekä nuotiokahvit. Kansainväliset osallistujat olivat lievästi sanottuna myytyjä! Heitä piti varta vasten opettaa sanomaan suomeksi NOKIPANNUKAHVI ja MUURINPOHJALETTU.

Siikaniemen kurssikeskuksessa on ylellinen rantasauna ja avanto-uinti oli vielä kurssin aikana mahdollista. Se koki tehokkaasti ja innosti paljon uusia avanto-uimareita ja avantodippaajia.

Ehdimme myös ulkoilla ohjatussi. Meille oli Linuksen ja Winfredin toimesta järjestetty ilmastoväellus lähiluonnossa. Vaelluksen aikana keskustelimme ilmastomuutosten vaikutuksista ja niitä tosiaan oli. Puut ovat paikotellen pienempiä ja kuivempia, joten metsäpalot ovat pahempia kuin aiemmin. Osa kasvilajeista on kadonnut tai käynyt harvinaisiksi, Suomessa esimerkkinä luonnonvarainen mesimarja. Laskettelu ei onnistu enää lumen puutteen vuoksi ja luonnon jäitä ei ole niin laajalti kuin aiemmin.

Oli valaisevaa ja toivorikasta huomata kaikki tämä tieto ja välittäminen osallistujien keskuudessa. Kirvestä ei ole heitetty kaivoon. IYNF:n arvoihin kuuluu vahvasti ilmastoystävällisyys. Järjestö maksoi matkakustannukset bussilla ja junalla tehdyistä matkoista. Osa kurssilaisista oli matkustanut useita päiviä päästäkseen perille ja sama vielä kotiin päin. Iso peukku!

Kyllä kannatti uskaltaa. Yhden osallistujan sanoin: I am loaded. Jos ihmisessä on ladattavia komponentteja, ne todellakin tuli nyt ladattua.

Teksti ja kuvat:
Sari Hakkarainen,
Kuopion Retkeilijät